

IVAN MERZ

GOD. XXIV. Br.1-2,(20), 1998.

GLASILO POSTULATURE

SVETI OTAC DRUGI PUT U HRVATSKOJ

Papa Ivan Pavao II. na grobu kardinala Alojzija Stepinca u zagrebačkoj katedrali 2. X. 1998., uoči njegova proglašenja blaženim

U Splitu 4. X. 1998. Papa je spomenuo slugu Božjega Ivana Merza; navodeći njegovu rečenicu "Katolička je vjera moje životno zvanje" Sveti je Otac u njoj sažeo svjedočanstva života hrvatskih duhovnih velikana

List za promicanje poznavanja
i štovanja Sluge Božjega
Ivana Merza

Izdavač:
**POSTULATURA
ZA BEATIFIKACIJU
IVANA MERZA**

10000 ZAGREB,
Vlaška 93, tel. 031/211-509

Odgovorni urednik:
Božidar Nagy

Lektura i korektura:
prof. Marija Omrčen

List izlazi povremeno.

Cijena: 5 kuna

Kompjutorska priprema:
MC "Glas Slavonije" d.d., Osijek

Tisak:
»SITOGRAF«, Osijek

Slika na omotu:

Papa Ivan Pavao II. 2.X.1998. na grobu Kardinala Alojzija Stepinca u zagrebačkoj katedrali uoči njegova proglašenja blaženim.

Najviši ckrveni autoritet na zemlji, poglavar Rimokatoličke Crkve na koljenima moli se i odaje poštovanje hrvatskom mučeniku Alojziju Stepincu, novom hrvatskom blaženiku.

Foto: »Leos«, Zagreb

SADRŽAJ

Sveti Otac spomenuo Ivana Merza	1
Dovršena Pozicija Ivana Merza	3
Merz je dar Providnosti - Razgovor s Mons.Verajom	3
Kardinal Kuharić o Ivanu Merzu	5
O potrebnom čudu za proglašenje blaženim	5
Proslava 70. obljetnice smrti Ivana Merza.	6
Propovijed Msgr.Josipa Bozanića o Merzu	7
Bl.Kardinal Alojzije Stepinac i Ivan Merz	10
Propovijed nadbiskupa Stepinca o Merzu	11
Posjet nadbiskupa Stepinca majci I.Merza	13
B. Nagy: Novi Duhovi u Rimu	14
Susret s Petrom naših dana	15
Merz govori: Krist Kralj	17
I. Merz: Duhovna obnova po liturgiji	18
F. B. Krilić: Uzoru hrvatske mladeži	19
Škola "Dr.Ivan Merz" u Drvaru	20
Drvarski gimnazijalci o Merzu	20
Mladež Euharistijskog pokreta u Hrvatskoj	23
Merz u Poljskoj	30
Merz na Internetu.	31
Uslišanja - zahvale	32
Sredstva informiranja o Merzu	32

Drugi pohod Pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj 2.-4. X. 1998.

SVETI OTAC PONOVRNO SPOMENUO IVANA MERZA

U Merčevoj rečenici "Katolička je vjera moje životno zvanje" Papa sažeo svjedočanstva kršćanskog života hrvatskih duhovnih velikana

Prigodom svoga drugog pohoda Hrvatskoj Sveti Otac je i ovaj put spomenuo slugu Božjega Ivana Merza kao što je to učinio i kod prvoga pohoda Hrvatskoj 1994. Kod ovog drugog pohoda Papa ga je spomenuo u svojoj propovijedi na svečanoj sv. misi s vjernicima Južne Hrvatske, u Splitu na Žnjanu, 4. listopada 1998. Donosimo ovdje navod iz četvrte točke govora Svetoga Oca da bismo bolje mogli uočiti kontekst u kojemu je Merz spomenut.

“Predragi, Split i Solin su druga i završna postaja ovoga mojeg pastirskog pohoda u Hrvatskoj. Ova dva mjesta imaju sasvim posebno značenje u razvoju kršćanstva u ovdašnjim krajevima - najprije u rimskom, a potom u hrvatskom razdoblju, te doživlju u pamet dugu i divnu povijest vjere od apostolskih vremena do naših dana. ‘Da imate vjere koliko je zrno gorušičino ...’, reče nam malo prije Isus u Evanđelju. Milost je Božja učinila da ono zrno vjere proklija i uzraste te postane veliko stablo, bogato plodovima svetosti. **Ni u najtežim razdobljima vaše povijesti nisu nedostajali muževi i**

*Papa Ivan Pavao II. u Splitu na Žnjanu
4. listopada 1998.*

žene, koji su neumorno ponavljali: »Katolička je vjera moje životno zvanje« (sluga Božji Ivan Merz, in *Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, Roma 1998., p. 477.*); nisu nedostajali muževi i žene za koje je vjera bila program njihova života. Tako je to bilo za mučenika Dujma u rimsko doba, za brojne mučenike u doba turske okupacije, kao i za blaženoga mučenika Alojzija Stepinca u naše dane. Odluka vaših otaca da prihvate katoličku vjeru, vjeru koju su propovijedali i ispovijedali sveti apostoli Petar i Pavao, odigrala je glavnu ulogu u vjerskoj i građanskoj povijesti vaše nacije”.

Kada se pročitaju svi govori Svetoga Oca može se uočiti da je osim kardinala Stepinca od svih hrvatskih duhovnih velikana i kandidata oltara Papa spomenuo još samo Ivana Merza. (Ovdje ne ubrajamo sv. Dujma kojega je Papa također spomenuo, a koji je živio i podnio mučeničku smrt prije nego su Hrvati došli u svoju današnju domovinu.) I ne samo da ga je spomenuo, nego je i naveo poznatu Merčevu misao o katoličkoj vjeri koja mu je

postala životno zvanje. Tko je slušao izravno Papin govor mogao je čuti kako je Sveti Otac navodeći rečenicu Ivana Merza, izgovorio i njegovo ime kao autora iste rečenice. No, ima i nešto više u tom navođenju njegove rečenice. Kad se pažljivo analiziraju Papine riječi o Merzu vidi se da je u toj rečenici **Papa sazeo svjedočanstva kršćanskog života svih ostalih hrvatskih duhovnih velikana**; u izvjesnom smislu, prema Papinim riječima, Merz ih sve predstavlja i zastupa tom svojom izrekom, kao i svojim životom i svetošću. Drugim riječima moglo bi se zaključiti, imajući u vidu i treću fazu u koju je ušao Merčev proces, da je nakon kardinala Stepinca Ivan Merz najozbiljniji sljedeći hrvatski kandidat za beatifikaciju.

Prisjetimo se ovom zgodom i prvog Papina pohoda Hrvatskoj 1994. I tom je prigodom Sveti Otac spomenuo Ivana Merza i to u prvom svome govoru u zagrebačkoj katedrali 10. rujna 1994. na susretu sa svećenicima i redovnicima i ostalim Bogu posvećenim osobama. Nabrajajući hrvatske duhovne velikane nakon što je najprije na-

veo dva kanonizirana hrvatska sveca, sv. Nikolu Tavelića i sv. Leopolda Mandića, Sveti Otac je, spomenuvši Merza, još nadodao da je bio "istaknuti laik u svjedočenju Evandjelja." No, evo izvotka iz toga Papina govora: "Iz dugog niza muževa i žena koji su se u naše vrijeme istakli življenjem kršćanskih vrлина, želim spomenuti sluge Božje: Josipa Langa, pomoćnog zagrebačkog biskupa, franjevce Antu Antića i Vendelina Vošnjaka, **kao i Ivana Merza, istaknutog laika u svjedočenju Evandjelja.** Najsvjetliji lik je, bez sumnje, nadbiskup i kardinal Alojzije Stepinac..."

Dodajmo ovome i činjenicu da je Papa u Rimu, a prigodom susreta s mladim hrvatskim hodočasniciima na generalnim audijencijama češće spominjao Ivana Merza postavljajući im ga za uzor kršćanskog življenja. Bilo je to 30.IV.1980., 29.IV.1981., 29. IV. 1982. i 2.V.1983. (Vidi: B.Nagy, *Ivan Merz-Istaknuti laik u svjedočenju Evandjelja, Zagreb, Postulatura za beatifikaciju, 1996., str. 51.*)

Pola milijuna hrvatskih vjernika u Splitu na Žnjanu, u nedjelju 4. listopada 1998. pred kojima je Sveti Otac Ivan Pavao II. spomenuo Ivana Merza u svojoj propovijedi za vrijeme euharistijskog slavlja

DOVRŠENA POZICIJA IVANA MERZA

Proces beatifikacije Ivana Merza ušao u treću fazu

Postulator kauze Ivana Merza, o.Božidar Nagy, predao je 27. kolovoza 1998. na Kongregaciji za kauze svetaca u Vatikanu **Poziciju** i time je proces beatifikacije Ivana Merza ušao u treću fazu. Pozicija jest dokument - dosje koji sadrži nekoliko dijelova: povijesni kontekst u kojem je živio i djelovao Sluga Božji, njegova opširna i dokumentirana biografija, spisi informativnog procesa sa svjedočanstvima te podaci o njegovim herojskim vrlinama i svetosti koju je živio. Pozicija Ivana Merza sadrži 1104 str. i 16 stranica fotografija. Napisao ju je na talijanskom jeziku mons. Fabijan Veraja na temelju svih materijala samoga procesa i građe što ju je postulator skupljao kroz punih 26 godina. Pozicija je objavljena u izdanju Vatikanske izdavačke knjižare (Li-

bria Editrice Vaticana) i s vremenom će biti dostupna širem krugu čitatelja; kroz nju će strana javnost moći bolje upoznati povijest Crkve u Hrvata u ovom stoljeću.

U trećoj fazi Merčevog procesa konzultori kongregacije trebaju ovu Poziciju proučiti i dati svoj sud o Merčevoj svetosti, nakon čega Sveti Otac potpisuje dekret o herojskim krjepostima Sluge Božjega, nakon čega slijedi beatifikacija (kad za to dođe vrijeme). Mons. Fabijan Veraja, kao dugogodišnji stručnjak u Kongregaciji za proglašavanje svetih, ovim djelom je dao konkretan primjer kako se studira i predstavlja život jednog kandidata za kanonizaciju prema novim normama za proglašavanje svetaca.

Razgovor s mons. Fabijanom Verajom, relatorom kauze za beatifikaciju Ivana Merza

Merz je dar Providnosti hrvatskoj Crkvi i mladeži

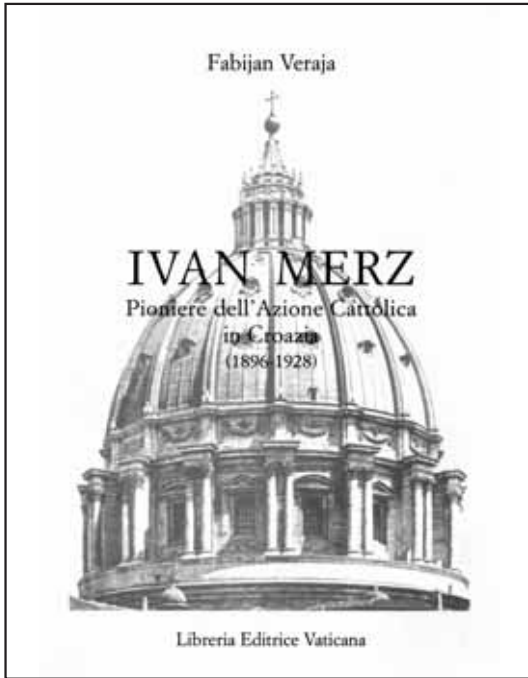
Sveti Otac Ivan Pavao II. imenovao je relatorom za kauzu Ivana Merza mons.Fabijana Veraju, koji živi u Rimu. On je dugogodišnji djelatnik i stručnjak u Kongregaciji za kauze svetaca. Vršio je službu i dotajnika iste Kongregacije. Na temelju sve prikupljene dokumentacije, kao relator, mons. Veraja napisao je Poziciju, tj. osnovni dokument na temelju kojega Kongregacija za kauze svetaca donosi sud o herojskim krepostima Sluge Božjega. Zamolili smo ga za kratak razgovor o dovršenoj poziciji.

Za svaku kauzu potrebno je napisati povijesni osvrt da bi se kandidat oltara mogao smjestiti u povijest i vrijeme u kojem je živio. Vi ste u to uložili mnogo truda i izvrsno ste to obradili. Koje su posebnosti vremena u kojem je Merz živio na koje biste željeli svratiti pozornost?

Povijesni kontekst u kojem je živio Ivan Merz bio je vrlo kompleksan i prilično mutan. Radi se o razdoblju u kojem se promijenilo lice Europe, nestala su carstva, nastale nove države, a sam Merz je aktivno bio uvučen u sudbonosne događaje Prvog svjetskog rata i

prvog desetljeća prve Jugoslavije. Iz ratnih zbivanja u kojima su mnogi doživjeli brodom u vjerskom i moralnom životu, izašao je očeličen ovaj atleta duha koji je onda, vođen posebnom Božjom providnošću, duboko zao-
rao u tlo hrvatskog katolicizma. Merz nije bio jedini istaknuti hrvatski katolički radnik nakon Prvog svjetskog rata, no on je jedini odmah poslije smrti bio smatran vrijednim da ga Crkva podigne na čast oltara.

U prvih petnaest godina nakon njegove smrti izašla su dva životopisa o njemu (do

Naslovna stranica Pozicije Ivana Merza.

Kupola Bazilike sv. Petra u podlozi podsjeća na dvije velike ljubavi Ivana Merza: prema Crkvi i Papi. onda jedini slučaj u hrvatskoj hagiografiji!), a da se ne govori o esejima i člancima (preko 270!) u kojima su suvremenici iznosili svoja sjećanja i zapažanja o svetom životu ovog laika kojemu je i u zapadnoj Europi teško naći ravna.

Jeste li imali kakvih problema s dokumentacijom o Merzu za vrijeme pisanja Pozicije o njemu?

Komunisti su, došavši na vlast, nastojali uništiti i sam spomen na sve ono što je Katolički pokret stvorio u Hrvatskoj. I spomen na Ivana Merza smetao je vladajućoj ideologiji, no Bog ima svoja vremena: kad je u planu Providnosti da proslavi jednoga svoga Slugu, ona već sačuva spomen na njega i sve što je potrebno da se njegova ličnost može svestrano upoznati i predstaviti. I doista, dok su mnogi dokumenti bili sistematski uništavani, za Merza se sačuvalo sve što je bilo potrebno za studij u vidu njegove kanonizacije. Tako danas imamo ovu opsežnu knjigu iz koje će svaki stranac moći iscrpno upoznati Ivana Merza i, donekle, njegovu domovinu. Ovo posljednje nije mala stvar, pogotovo kad se zna kako malo i površnih znanja stranci imaju o Hrvatskoj.

Iz načina na koji ste napisali Poziciju i kako je objavljena može se zaključiti da ovo djelo nadilazi potrebe samoga procesa za Merčevu beatifikaciju.

Knjiga ima i mnogo šire značenje za hrvatsku kulturu jer usput daje uvid u našu noviju povijest (djelomično na temelju došad neobjavljenih dokumenata), i to pod vidom koji nije uobičajen u hrvatskoj historiografiji, gdje su vjersko-moralno-odgojni aspekti zanemareni, a radi se o faktorima o kojima ovisi sudbina hrvatskog naroda. Knjiga će omogućiti stranom svijetu da osim lika Ivana Merza upozna bolje i hrvatsku narodnu te pogotovo crkvenu stvarnost u prvim desetljećima XX. stoljeća na našim prostorima.

Što sada slijedi u postupku beatifikacije Ivana Merza nakon objavljivanja njegove Pozicije?

Tiskanjem ove knjige dovršena je druga faza kauze Ivana Merza, tj. studij, na temelju kojega nadležni organi Svete Stolice mogu izreći sud o svetosti Sluge Božjega. Ako taj sud bude pozitivan, kao što se nadamo, i kad bude potvrđen od Sv. Oca, bit će izdan Dekret o herojskim krepostima Ivana Merza. A da bi Ivan Merz bio štovan kao blaženik, budući da se ne radi o mučeniku - traži se jedno čudo po njegovu zagovoru, koje kao takvo mora biti priznato od nadležne Kongregacije i potvrđeno od Svetoga Oca.

Pozicija koja je izašla u izdanju Vatikanske izdavačke knjižare u Rimu pisana je na talijanskom jeziku pa je za sada nedostupna hrvatskoj čitalačkoj publici koja ne zna talijanski. Očito je da bi je trebalo što prije prevesti?

Sada je potrebno da se knjiga što prije prevede na hrvatski, jer je Merz dar Providnosti u prvom redu hrvatskoj Crkvi, hrvatskoj mladeži, hrvatskoj budućnosti. Za njega je poslije smrti hrvatski pjesnik isusovac Milan Pavelić napisao:

*"Premda ne bi naše krvi,
naš si sav i od svih prvi,
Hrvatska Ti kosti krije,
ko svoj program Tebe vije,*

umni pravedniče!"

Merz je svojim životom, svojim radom, svojom žrtvom za hrvatsku mladež doista **program** Hrvatskoj, samo treba sve učiniti da hrvatska javnost, osobito mladež upozna taj program, a onda će sam Merz povući mnoge da ga nasljeduju.

Razgovor vodio o. B. Nagy, postulator

Kardinal Franjo Kuharić o Ivanu Merzu

Primivši Poziciju Ivana Merza za njegovu beatifikaciju koju mu je uputila Postulatura, kardinal Franjo Kuharić uputio je postulatoru pismo sljedećeg sadržaja:

Velečasni Oče,

Primio sam knjigu mons. Fabijana Veraje kao Poziciju Sluge Božjega Ivana Merza pa Vam zahvaljujem za knjigu i za pažnju.

Veseli me da kauza Sluge Božjega ide naprijed i još ću biti radosniji kada i njega Sveti Otac proglasi blaženim da bude poruka s neba i uzor života na zemlji suvremenoj mladeži koja je izložena strašnim nastupima suvremene civilizacije.

Sveti su uvijek suvremeni jer je svetost ostvarena otkupljenja u čovjeku do "punine Kristove" (usp. Iv 1,16) koja nikad ne zastaruje. Sluga Božji

Ivan Merz može biti primjer mladima baš u tom otkrivanju Boga kojega je njegova mlada duša tražila i nalazila kao svoju ljubav u veoma nesklo-nim vanjskim okolnostima. U svakom traženju i otkrivanju Božjih stvarnosti prisutan je Duh Sveti kojemu je mladi Ivan bio poslušan. On je primjer da se u svim okolnostima života, makar se protivile Božjim planovima s čovjekom, može rasti do kršćanske savršenosti.

Svetost je mladost u svakoj dobi života jer je to neprolaznost Božje prisutnosti u duši čovjeka.

U Vašem nastojanju da dovedete do sretnog završetka kauzu želim Vam Božji blagoslov, uz iskreni pozdrav u Gospodinu

*Franjo kard. Kuharić,
nadbiskup zagrebački u m.*

O potrebnom čudu za proglašenje blaženim

Da bi Sveta Stolica proglasila nekoga "blaženim", tj. da bi uvela crkveni kult u čast dotičnog Sluge Božjega, zahtijeva se jedno čudo koje se dogodilo na njegov zagovor. To, dakako, treba dokazati posebnim procesom, a u Kongregaciji će stručnjaci prosuditi, radi li se o naravno neprotumačivom događaju, te postoji li uzročna veza između molitava upućenih Sluzi Božjemu i samoga događaja. Čudo čini sam Bog, i sigurno ga ne bi učinio na zagovor nekoga koga ne kani proslaviti u Crkvi.

Što se tiče stanja čudesnih uslišanja u kauzi Ivana Merza možemo odgovoriti potvrdno. Jedno od dosada najvećih uslišanja jest čudesno ozdravljanje Anice Ercegović iz Sunje još 1930. godine na grobu Ivana Merza o čemu je već pisano u Merčevim biografijama. Anica Ercegović još u djetinjstvu se teško razboljela.

Bolovala je od raznih bolesti kroz cijelu mladost (tbc, bolest srca, upala zglobova itd.) Nakon šest godina liječenja liječnici joj nisu mogli pomoći i poslali su je kući da umre. Ona je, međutim, pošla na grob Ivana Merza, iskreno se molila za ozdravljanje. Dogodilo se čudo. Nakon molitve na Merčevom grobu vratila se kući potpuno zdrava. Poživjela je još punih 55 godina u punom zdravlju. Umrla je 1985. god. u 80. godini života. No, kako se tada još nije pomisljalo na pokretanje postupka za proglašenje Ivana Merza blaženim, nije sačuvana dostatna liječnička dokumentacija pa je pitanje hoće li odgovorni u Kongregaciji uvažiti ovo čudesno uslihanje po zagovoru Ivana Merza. Osim ovoga postoje i druga uslišanja kako to svjedoče brojne zahvalnice na Merčevom grobu, kao i one objavljene u prošlim brojevima ovoga Glasila.

Poziv na molitvu Ivanu Merzu

Neovisno o do sada postignutim uslišanjima veoma je potrebno i nadalje moliti se i preporučivati u zagovor Ivanu Merzu da Bog po njegovu nebeskom posredovanju učini čudesa koja će potvrđivati Ivanovu svetost. A čudesnih uslišanja, naravno, neće biti ako ne bude molitve. Stoga preporučamo svim što-

vateljima Ivana Merza da se sami mole i drugima neka preporučuju molitvu u zagovor Ivana Merza. O dobivenim uslišanjima neka se obavijesti Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza (10000 Zagreb, Zupni ured sv. Petra, Vlaška 93).

Proslava 70. obljetnice smrti Sluge Božjega Ivana Merza

Zagrebački nadbiskup msgr. Josip Bozanić predvodi koncelebrirano euharistijsko slavlje u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu 10. svibnja 1998. prigodom 70. obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza.

10. svibnja 1998. u Zagrebu je proslavljena 70. obljetnica smrti Sluge Božjega Ivana Merza. Svečano euharistijsko slavlje u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, gdje se nalazi grob Sluge Božjega, predvodio je zagrebački nadbiskup msgr. Josip Bozanić u koncelebraciji s isusovačkim provincijalom, postulatorom kauze Ivana Merza i drugim svećenicima. Brojni štovatelji Ivana Merza ispunili su Baziliku. Kod mise je pjevao akademski zbor "Palma" otpjevavši "Missu solemnis" od Ivana Zajca. U propovijedi je nadbiskup J. Bozanić primijenio Merčevo učenje i njegov primjer na aktualni trenutak crkvenih udruženja. Među ostalim nadbiskup je istaknuo kako je Merz dobro razlikovao politički i crkveni katolicizam te je

napose naglasio da "ništa u našoj Crkvi ne smije postati ideologija".

Dan prije, 9. svibnja, u dvorani "Vijenac" na Kaptolu održan je kolokvij posvećen Ivanu Merzu na kojem su nastupili razni predavači. U nedjelju, 10. svibnja, u velikoj dvorani Nadbiskupske klasične gimnazije u Zagrebu na Šalati u poslijepodnevnom satima održana je akademija posvećena Ivanu Merzu. (Opširniji prikaz ove dvije manifestacije donio je Glas Koncila, br. 21 od 24. V. 1998. str. 6. i časopis Križ, br. 3, 1998.). U nastavku donosimo propovijed nadbiskupa Josipa Bozanića koju je izrekao na sv. misi u Bazilici Srca Isusova 10. svibnja 1998. prigodom 70. obljetnice smrti Sluge Božjega Ivana Merza.

Msgr. JOSIP BOZANIĆ

Kardinal Stepinac i Merz - svijetle zvijezde

Propovijed zagrebačkog nadbiskupa na euharistijskom slavlju povodom

70. obljetnice ulaska Ivana Merza u vječni život

u Zagrebu, Bazilika Srca Isusova 10.V.1998.

Duh Božji sve čini novo

Braćo i sestre! Čuli smo u drugom čitanju riječi iz Ivanova Otkrivenja: "Ja, Ivan, vidjeh novo nebo i novu zemlju. Jer prvo nebo i prva zemlja uminu. I sveti grad Jeruzalem vidjeh." (Otk 21,1-2) Je li to viđenje nebesko ili zemaljsko? Piše li to netko tko je na nebu ili netko tko je na zemlji? Ivan je ovo napisao prije svoje smrti. Ali se dogodilo nešto što je u drukčiji odnos postavilo ono što je gore i ono što je dolje. Dogodilo se nešto što je granice uništilo i zbrisalo granice i čovjeku otvorilo vrata prema novim stvarnostima. Ivan je mogao vidjeti novo nebo i novu zemlju i sveti grad Jeruzalem koji silazi jer je među nama Onaj koji sve čini novo. A taj je Duh Božji, Duh Sveti koga je Isus obećao, Duh Sveti koji se dogodio na Duhove. Duh Sveti koji je plod Kristova Uskrsnuća. To je braćo i sestre novi djelatnik već ovdje na zemlji, onaj koji čovjeku na zemlji već otvara budućnost, koja ga čeka, u koju, ako je s Kristom zajedno, ulazi poslije smrti u novo nebo i novu zemlju, novi grad i Onoga koji sve čini novo.

Sveti Otac Ivan Pavao II. želi da ova godina u vidu pripreve na veliki jubilej kršćanstva bude na osobit način posvećena Duhu Svetome, trećoj Božanskoj Osobi, Duhu Svetom koga je Krist obećao, Duhu Svetomu za koga je Krist Gospodin rekao: "On će vas uvesti u svu istinu... On će nastaviti moje djelo... Bolje je za vas da ja sada odem, a da dođe onaj kojemu je dano da dovrši Božje djelo na zemlji." Duh Sveti, plod Kristova Uskrsnuća, braćo i sestre, koji i danas djeluje na svijetu, koji i danas djeluje među onima i u onima koji su Kristovi, koji se priznaju Kristovima, koji Krista uzimaju za put i istinu svoga života. Duh Sveti izvodi čudejna djela. Kršćanin, Kristov vjernik u svijetu je pozvan da raspozna to Božje djelovanje i da se Božjem djelovanju otvara. Kršćanin, zbog toga što Duh Božji djeluje i danas u svijetu, pozvan je da na svoje oči stavi bijele, svijetle naočale, ne crne naočale. Unatoč svega što ne valja na svijetu, kršćanin je onaj koji stalno mora unositi optimizam i nadu, koji stalno treba tražiti oko sebe i gledati dobra djela, koji treba imati oči koje će raspoznavati i ono što je dobro i ono što je svjetlo.

Duh Božji podigao je Ivana Merza

Drukčiji je život u blizini onoga koji i usred tamnih stvari ovoga života zna vidjeti svijetle strane, zna se radovati dobromu, zna pohvaliti ono što je dobro od života, od onoga koji oko sebe vidi samo tamu, vidi samo crno, vidi samo zlo. Evo, braćo i sestre, to je zvanje kršćanina, da se otvara djelovanju Duha Božjega, koji i danas, jer je tako Krist obećao, djeluje u svijetu i da zna oko sebe raspoznati, vidjeti, prihvatiti i pohvaliti ono što je dobro, što valja. Dakako, uvijek distancirajući se od onoga što je zlo i grijeh. Jer Duh Sveti, onaj koji sve čini novo, onaj koji obnavlja, kako kaže sv. Ivan u Otkrivenju, jest Bog budućnosti, jest Bog i Božja prisutnost sada i s nama, jest Bog nade, nade za čovjeka, nade za čovječanstvo, nade za čitav svemir. Duh je onaj koji stalno iznova potiče i podiže. Taj Duh Sveti, taj Duh Božji je na poseban način podigao Slugu Božjega dr. Ivana Merza.

Merčev život je život otvaranja Duhu Svetomu, Duhu Božjemu. I dok listamo njegove zapise vidimo da je to bio jedan rast, rast od one obiteljske vjere do one prosvjetljene vjere, vjere odraslog katoličkog intelektualca koji je znao u svakom momentu svoga života dati obrazloženje vjere koju nosi u sebi. To je, braćo i sestre, dr. Ivan Merz.

Merz spaja akciju i kontemplaciju, ljubav i trpljenje

Dr. Ivan Merz je onaj koji je izvrsno znao spojiti akciju i kontemplaciju, koji je znao spojiti vanjsku aktivnost sa unutarnjom molitvom i razmatranjem. To je od Merza učinilo ono što je on postao. Jer čovjek je biće na ovom svijetu koje je pozvano da upravo te dvije stvari koje nekad izgledaju i kao krajnosti, spaja: akciju, rad, zalaganje s kontemplacijom, s molitvom, s razmatranjem. Što dublje i jače živi čovjek svoj nutarnju život, to je sposobniji da se otvara Duhu Božjemu i da na Božji način prihvaća sve izazove koje pred njega postavlja ovaj svijet.

Dr. Ivanu Merzu je dano, on je u svojoj vjeri narastao do toga da je mogao tako sjajno, osobito u zadnjim godinama svoga života, spajati ljubav i

trpljenje. A to je najveći domet ljudskoga života. Spojiti ljubav i trpljenje. Vrhunac toga je Krist Gospodin pokazao, očitovao na križu. Križ je stalni znak u kršćanstvu kako čovjek može u svom životu spojiti čistu ljubav s trpljenjem. Dr. Ivan Merz je svjedok upravo tu. Zato je on tolike privlačio, zato je on pred tolikima svjetlo.

Poput Merza otvorimo se Petru naših dana

Ivan Merz je kršćanin laik koji je imao jedan osobit osjećaj, jednu duboku kršćansku i crkvenu ljubav prema Svetom Ocu Papi. On je na Svetoga Oca gledao iz dubine svoje kršćanske vjere. On je jako dobro osjećao dar papinstva za Crkvu i čovječanstvo. Dobro je to, braćo i sestre, danas naglasiti. Prekjueer, 8. svibnja u Krašiću je svečano objavljena vijest da će Sveti Otac Ivan Pavao II. po drugi put pohoditi Hrvatsku u listopadu ove godine. I taj događaj, i ta vijest je poziv za sve nas. Poziv za sve nas da se poput Ivana Merza i mi otvorimo Petru današnjih dana. Da pokušamo u Petru današnjih dana gledati onoga i na onakav način, kao je to gledao Sluga Božji dr. Ivan Merz.

Svijetle zvijezde - kardinal Stepinac i Merz

Papa dolazi k nama po drugi put. I tada će, kako je javljeno proglasiti blaženim slugu Božjega kardinala Alojzija Stepinca. I to je jedan od suvremenika dr. Ivana Merza. Samo dvije godine ranije rodio se Ivan Merz (od kardinala Alojzija Stepinca). Bili su suvremenici. I, zanimljivo je to da se često puta događa u povijesti Crkve kako se u jednom vremenu odjednom pojavljuju svijetle zvijezde na raznim stranama, kao da to postaje posebni Božji pohod ljudskoj povijesti. To se događalo i na prijelazu od prošlog u ovo stoljeće; Sluga Božji dr. Ivan Merz je katolički laik ili, kako se to želi reći, svjetovnjak. On je katolički laik s početka ovoga stoljeća. Ali, dok čitamo njegove zapise nalazimo da mnoge stvari koje je on tako bistro uočio na početku ovoga stoljeća, da su i te kako aktualne i danas za ovo naše vrijeme na kraju toga istoga dva-desetog stoljeća.

Ne dopustiti da išta u vjeri i Crkvi postane ideologija

Između ostalog možemo napomenuti i ovo: dr. Ivan Merz je umro 1928.g. On je tada pozivao vjernike, katolike u Hrvatskoj, Hrvate da dobro razlikuju neke stvari koje se događaju u katolištvu. Između ostalog je i ovo napomenuo: »Potrebno je

da dobro uočimo razliku između političkog katoličanstva i crkvenog katoličanstva«.

Mislim da je to i te kakav poziv i izazov nama danas koji živimo na kraju ovoga stoljeća. A, zašto? Jer ovo prvo, političko katoličanstvo, vodi u ideologiju. Crkveno katoličanstvo pomaže vjerniku kako će živjeti kao vjernik katolik i u Crkvi i u svijetu. To je poziv, braćo i sestre, i nama danas koji živimo u ovom razdoblju kada vidimo da su iza nas ideologije, da su sve ideologije koje su se pojavile nekako jako brzo došle do svoga kraja. Ne smijemo nikada dopustiti da išta u našoj vjeri i u našoj Crkvi postaje razlog za bilo koju ideologiju.

Današnje Evandjelje nam govori o novoj zapovijedi. Isus je apostolima, kaže Evandelist, dao novu zapovijed, koja je i za nas zapovijed, a ona glasi ovako: Ljubite se, ljubite jedni druge, neka bude to znak raspoznavanja, neka vas po tome prepoznaju. Djelotvorna ljubav, otvorena ljubav, ljubav koja ljubi čisto, ljubav koja ljubi čovjeka, ljubav koja je spremna žrtvovati se za drugoga bez računa, to je ljubav Evandelja. To je ta nova zapovijed. To je ta zadnja zapovijed koja nas spašava da ne upadnemo u ono prvo o čemu je na početku ovoga stoljeća govorio dr. Ivan Merz.

Aktualnost zapisa Dušana Žanka o Merzu

I, kao kraj ovoga razmatranja, dopustite mi da pročitam jednu stranicu iz zapisa što je napisao Merčev suvremenik i Merčev kolega u Katoličkoj Akciji, dr. Dušan Žanko, deset godina poslije Merčeve smrti. On se obraća dr. Ivanu Merzu:

«Dobri i dragi prijatelju. S najdubljim uzbuđenjem sjećam se tvoga najtežeg križa, o kojem nisi ostavio ni slova na ovoj zemlji, nego si ga cjelovita i od ljudi nevidena odnio pred Krista propetoga i za naše otkupljenje: sjećam se tvoje osamljenosti. Sve tvoje dragovoljne pokore i sve patnje koje si snosio i želio snositi nisu ništa prema osjećaju osamljenosti kojim si unišao u osjećaj Krista na Maslinskoj gori. Radio si među nama i za nas, a mi smo bili tvoja pustinja, mi smo iz prikrajka klimali glavama nad tobom, ne zato što te ne bismo ljubili i cijenili, ne zbog toga što te u zlobi srca ne bismo htjeli slušati i slijediti, nego zato što smo bili siromašna, nezrela djeca, bez snage da te do dna shvatimo i slijedimo. Čak smo te se htjeli riješiti u časovima kušnje, kad nam se činilo da presporo stizavaš sa svojim Pijom u grozničavoj trci našega vremena, u kojem se brzo radi; a radilo se stvarno o tom što mi za tobom daleko ostadosmo bez tvoga svjetla i bez tvoje vjere, što nam je časovito bilo gore s tobom nego bez tebe. Ti si vidio da mi nismo odgojeni za

Crkvu i za pasionizam, da se naše staze teško poklapaju s tvojom, makar se tu i tamo križaju, i nije ti bilo druge, nego ići svojim putem sam, slijedeći visoki poziv s one strane života i živeći u svijetloj sjeni svoje sudbine.

Kud god si prolazio osjećalo se da prolaziš sam, jer mi, koliko god smo imali dobru volju, uvijek smo ponešto skrivali pred tobom, zadržavali smo sebi i za sebe, dok si se ti davao sav.

U zore smo te puštali sama da skupa s dobrim ženama prikazuješ Ocu "žrtvu hvale", a mi smo dolazili kasnije s bubnjevim i zastavama da nas bolje vide, prepuni sebe i "organizacijske snage" koju si ti smatrao tek jednim od sredstava za uspon duha, a ne ciljem svih moralnih i materijalnih hekatomba (žrtvovanja).

Kao mladi David s praćkom, ti si se srcem nabacio na strašnog modernog Golijata... Nama katolicima si rekao da samo u nadnaravnom leži tajna naših uspjeha i da se svaka stvar s atributom 'katolička' može okrenuti protiv nas ako u njoj nema nadnaravnoga soka iz misterija ljubavi.

Da odvratiš katastrofu mnogočega s atributom 'katoličko', posegnuo si da objasniš nadnaravnu jezgru u literaturi, u organizaciji, u socijalnom životu, u ćudorednim običajima, u crkvenom apotalatu, u politici.

Ali tu te dočekao najteži križ – križ osamljenosti.

I dok si sve ostale križeve nosio kao heroj, radozna srca, pod križem osamljenosti u dva si navrata proplakao....

Ti si htio slobodu djece Božje, a mi volimo ropstvo našoj grupi; htio si da božanske ideje budu svima spasenje, a mi ih najvećom strašću monopoliziramo; ti si bio ponizan i velikodušan, a mi smo na sva zvona vješali da smo bolji od drugih i ne osvrćući se na mudrost Imitacije (Nasljeduj Krista): 'Da i vidiš drugoga, gdje javno griješi ili da čini grdno zlo, ne bi smio zato misliti da si bolji, jer ne znaš kako dugo možeš ostati u dobru. Svi smo slabi...' (Nasljeduj Krista, 2, 4); ti si živio za Crkvu, a mi živimo za našu grupu i kao što si ti naučavao da izvan Crkve nema spasa ni vrijednosti, mi galamimo da izvan naše grupe i naše tradicije nema ni dobre volje, ni poštena srca, a ako se, Bože sačuvaj, bjelodano pojavi, ne priznajemo ništa i zaobilazimo sve; ti si za neprijatelje i klevetnike molio prosvjetljenje Duha, a mi smo im krojili osudu i sramotu, nikada siti tuđeg poniženja; tvoj centralni problem je bio poslušnost i služenje, a naš je vlast i vodstvo, čak i tamo gdje nas ne traže. Mi 'uvijek pomišljamo na trijumfe i kako ćemo na kraju imati pravo', a ti si 'priznao da nije ništa naša zasluga nego da se pokoravamo istini koja je pobijedila.' (usp. I.Merz, Dnevnik, 14.I.1916.)

Dosta, dosta! Čini se kao da te tjeram od nas, kao da smo dva tuđa i daleka svijeta, zlobnicima na korist. Nisam tako mislio, htio sam o desetogodišnjici tvoga odlaska odati najdublju počast križu tvoje osame i zamoliti te da nam oprostiš svu tvrdoću srca i tužnu oholost, kojom smo te sa obadvije strane okružili kao Saharom." (Dušan Žanko, Duša dr.Ivana Merza, esej o 10. obljetnici smrti, Život br.5, 1938., str. 271.-273.).

Draga braćo i sestre, o aktualnosti ovoga zapisa možemo razmišljati!

Merz o sv. Misi i sv. Pričesti

»Budite uvjereni, da je sveta misa bez svete pričesti donekle fragmentarna. Spasitelj se je mogao utjeloviti također pod prilika zлата ili kamena, on to nije učinio, već je primio prilike kruha i vina i time nam je jasno rekao da želi da ga kod svake svete mise blagujemo. Mi se u sv. misi, mi, mistično tijelo, punina tijela Kristova, mi se žrtvujemo s našom glavom. Žrtva je tek onda potpuna, ako se u misi najtjesnijim vezama ljubavi sjedinimo s Isusom pretapanjem jedne biti u drugu. To činimo po sv. pričesti. Zato su se prvi kršćani pričješćivali prigodom svake svete mise, a Tridentski je sabor već prije 350 godina izrazio želju da se kršćani pričješćuju uvijek kada prisustvu-

ju svetoj misi. Učinimo i mi tako, budimo savremeni katolici i postanimo po sv. Pričesti dionicima beskrajnog života Riječi Božje. U tom činu, gdje se Vaše tijelo i Vaša duša ujedinjaju sa samim Božanstvom, mora da je vrhunac vašega života; u tom je činu i vrhunac cjelokupne sv. Liturgije. Sve veličanstvene molitve i pjesme, sva vaša razmatranja, svi vaši čini tijekom dana moraju da budu kristocentrični; moraju biti usmjereni prema tom jedinom času vašega dnevnoga života. Na taj se način već na zemlji ispunjava vaša zadnja svrha i postajete dionicima same biti Božje«.

Iz članka Duhovna obnova po liturgiji, Luč broj 1, 1924.

Blaženi Kardinal Alojzije Stepinac i Sluga Božji Ivan Merz

Sluga Božji Ivan Merz (u sredini) na dan izbora za predsjednika Hrvatskog katoličkog omladinskog saveza 1922. godine u Zagrebu. Desno gore mladić Alojzije Stepinac, član iste katoličke organizacije (označen bijelim krugom).

Bl. Alojzije Stepinac i Ivan Merz bili su suvremenici. Merz je bio samo dvije godine stariji od bl. Alojzija Stepinca. Sasvim je izvjesno da su znali jedan za drugoga i da su se poznavali za vrijeme dok su obojica živjeli. Do sada, međutim, ne raspoložemo ni jednim podatkom da su bili u osobnom kontaktu.

Ono što je sigurno to su ove činjenice. Obojica su pripadali istoj katoličkoj organizaciji koja se najprije zvala Hrvatski katolički omladinski savez, a potom, od 1923. g., Hrvatski orlovski savez. Sačuvala nam se dragocjena fotografija od jeseni 1922.g. kada je na skupštini Hrvatskog katoličkog omladinskog saveza mladi profesor Ivan Merz, tek što je došao iz Pariza, bio izabran za njegovog predsjednika. Na fotografiji su svi sudionici skupštine među kojima je bio i mladić Alojzije Stepinac. Dakle već po Merčevu dolasku u Zagreb Stepinac sudjeluje na skupštini katoličke organizacije gdje je sasvim sigurno vidio i slušao nastupe Ivana Merza. Mladić Alojzije Stepinac nastavlja dalje biti član Orlovske organizacije čiji je dopredsjednik i potom tajnik bio Ivan Merz. Na sletu orlovske omladine u Brnu mladi Stepinac je na čelu povorke i nosi hrvatsku zastavu. U jednom od svojih pisama zaručnici citira

načela orlovske “Zlatne knjige”, priručnika orlovske organizacije i nadodaje: “To je uistinu suho zlatno knjiga. Napose kad piše o ponašanju prema djevojkama. Djevojačku čast čuvati i braniti kao zjenicu oka - nalaže nam naša Zlatna knjiga!” (*Dian Barton, Mladi Stepinac - Pisma zaručnici, Rim, Ziral 1975.str.89.-90.*). Poznato je međutim da je hrvatsko izdanje te knjige s nadopunama priredio upravo Ivan Merz.

Kada je Stepinac bio na studiju u Rimu Ivan Merz je izmijenio nekoliko pisama s njegovim kolegom Franjom Šeperom. Pisma su nam se sačuvala. U njima Merz moli posredovanje bogoslova F.Šepera za nabavku dijapozitiva o Rimu. Merz je, naime, još od prije poznao mladića Franju Šepera, jer ga je kao člana Marijine kongregacije vodio na onaj poznati “liturgijski izlet” u trapistički samostanu u Rajhenburg. Dapače, sam kardinal Šeper je češće znao izjaviti, također i postulatoru Merčeve kauze, da Ivanu Merzu duguje svoje svećeničko zvanje. Rimski bogoslovi Šeper i Stepinac u Rimu su sigurno morali razgovarati o Merzu jer je upravo tih godina bilo mnogo diskusije unutar katoličkih redova u što je i Merz bio živo uključen. Alojzije Stepinac je, kao bogoslov, još bio u Rimu kad je Ivan Merz umro.

*Propovijed nadbiskupa Alojzija Stepinca na proslavi
15. obljetnice smrti Ivana Merza, 1943.,
u Zagrebu, u crkvi katedralne župe sv. Marije*

Ljudi kreposti i kršćanskog savršenstva usrećuju narode

*Nadbiskup Stepinac, govoreći o kršćanskoj svetosti i svecima,
javno je potvrdio svetost Ivana Merza*

1943. godine navršilo se petnaest godina od smrti sluge Božjega Ivana Merza. U nedjelju 9. svibnja, dan uoči same obljetnice Ivanova ulaska u vječnost, zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac služio je svetu misu u crkvi katedralne župe sv. Marije u Zagrebu i izrekao posebnu propovijed koju ovdje donosimo u cijelosti. Kod ove svete mise okupili su se brojni štovatelji Ivana Merza, kako mladi tako i odrasli. Ako se pažljivo analizira nadbiskupova propovijed uočava se da je cijela posvećena kršćanskoj svetosti i poticanju nazočnih da se ide putem evanđeoske savršenosti po uzoru na tolike kršćanske svece. Važna je činjenica da je nadbiskup Stepinac izabrao upravo obljetnicu Ivana Merza da govori o svetosti i potrebi njezina ostvarivanja. Za Ivana Merza do tada još nije bio pokrenut postupak za proglašenje blaženim i svetim. No, upravo te godine, za 15. obljetnicu njegove smrti, javno je u tisku, u tjedniku "Nedjelji" iznesen prijedlog da se taj postupak pokrene.

Tko god pažljivije pročita propovijed nadbiskupa Stepinca dolazi nedvojbeno do slijedećeg zaključka: ne želeći direktno prejudicirati sud Crkve o svetosti Ivana Merza kad još i nije bio pokrenut postupak za njegovo proglašenje blaženim, nadbiskup Stepinac je govorio općenito o kršćanskoj svetosti i ulozi svetaca u našem životu. Takvim načinom govora o svetosti u okolnosti Merčeve obljetnice ulaska u vječni život sasvim je očito da je nadbiskup Stepinac **potvrdio svetost Ivana Merza**, te ga je indirketno svrstao među svece koje je spominjao, premda to nije izravno spomenuo. To se, također, može zaključiti i iz njegovih riječi odmah na početku propovijedi, kad naglašava da su sveci oni koji usrećuju narode, da bi odmah nadodao: "To bih vam želio staviti na srce kad slavite spomen na jednog mladog čovjeka..." te nastavlja kako je Merz nastojao slijediti poziv sv. Pavla apostola o nasljedovanju Krista. Evo u cijelosti propovijedi nadbiskupa Stepinca:

Sveci nad cezarima

"U jednoj crkvi stoje poredani s jedne i s druge strane veliki kameni kipovi preko 2 m visoki. Jedan od tih kipova predstavlja sv. Mavru, drugi sv. Inocencija, treći sv. Ivana Krstitelja, četvrti sv. Petra apostola, peti sv. Pavla, šesti sv. Andriju apostola i tako redom. Pod svakim od tih velikih kipova nalazi se sagnut jedan lik, na kojega je dotični svetac stupio nogom. Kažu, da su to likovi cezara, koji su mučili te ljude. A što su umjetnici htjeli zapravo izraziti tom svojom umjetnošću? Ništa drugo nego da su sveci nad cezarima. Da oni koji usrećuju narode nisu ni cezari, ni vojskovođe, ni

demagozi, nego ljudi kreposti, kršćanskog savršenstva.

To bih vam želio staviti na srce kad slavite spomen na jednog mladog čovjeka, koji je nastojao slijediti poziv sv. Pavla apostola prvim kršćanima: "Budite sljedbenici moji, kao što sam i ja Kristov!" (1 Kor 4,16).

Bezbošci - kao prah koji raznosi vjetar s lica zemlje

Možda nam nitko nije dao bolju definiciju pojma sveca nego što ga nalazimo u prvome psalmu u Svetom Pismu: "Blažen čovjek, koji ne ide po sav-

jetu bezbožničkom, i na putu grješničkom ne stoji: i u opakom društvu ne sjedi. Nego je u zakonu Gospodnjem volja njegova; i o zakonu njegovu razmišlja dan i noć. On je kao stablo zasadeno kraj vode što teče; koje donosi rod svoj u svoje vrijeme. Kojemu lišće ne otpada, i što god radi u svemu uspijeva. Nisu takvi bezbošci, nisu takvi: nego su kao prah, koji raznosi vjetar s lica zemlje.” (Ps 1, 1-4).

Što je ostalo, recite mi, od svih djela silnoga Džingiskana, Sulejmana, Nerona, Bajazita i kako su se sve zvale te veličine? Ništa drugo do šaka praha, kojem možda ni u grobu ne daju mira kletve i suze milijuna ljudi, smravljenih samo radi pohlepe za slavom i zemaljskim blagom, tih toliko čuvenih osvajača ili opakih vladara. Što je ostalo od svih toliko razvikanih političkih demagoga širom svijeta? Bijedna uspomena da su nekada bili i da od svega njihovog rada nikakve koristi.

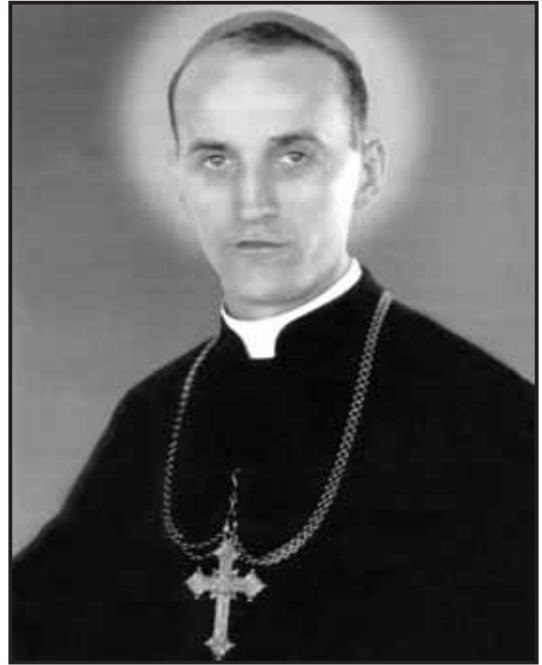
Veličina svetaca je u primjeru na Zemlji i u zagovoru na nebu

Pogledajte s druge strane svetačke likove, koje nam Crkva stavlja pred oči. Pogledajte jednoga sv. Benedikta, jednoga sv. Dominika, jednoga sv. Franju Asiškog, jednoga sv. Igancija Loyolu, sv. Vinka Paulskog, sv. Ivana Boska, sv. Franju Saleškoga, sv. Ivana Arškoga, sv. Tereziju Veliku, sv. Tereziju od Malog Isusa, sv. Francisku Chantal, sv. Klaru. Ali što da dalje nabrajam. Jer, kojega god bih vam još stavio pred oči, a ne znamo im svi-ma ni broja, za svakoga bi se mogle ponoviti riječi Svetoga Pisma: “On je kao stablo zasadeno kraj vode, što teče: koje donosi rod svoj u svoje vrijeme. Kojemu lišće ne otpada: i što god radi u svemu uspijeva!”

U čemu je taj rod, pitat ćete me, u čemu je veličina svetaca u povijesti čovječanstva? U primjeru na zemlji, u zagovoru na nebu!

Sveci su duboko urezali brazde u životu čovječanstva

Primjer na Zemlji! Malena stvar, zar ne? Da, ali samo za one, koji površno gledaju stvari. I korijen stabla, o kojemu govori Sveto Pismo, sakriven je pod zemljom. Za površnog promatrača, dakle, bez značenja i koristi. I donji dio stabla nije baš lijep, niti izgleda puno vrijedan. I, kad dođe zima, izgleda da je stablo umrlo. Ali, pogledajte sada u mjesecu svibnju kad se rascvate jabuka, kruška, trešnja, vinova loza. Kakav divan cvat! Pogledajte u jeseni, kad se grane svijaju pod teretom slasnih plodova. Samo budala će reći da je korijen i donji dio stabla bez koristi. To isto zapažamo i u životu svetaca kroz povijest čovječanstva. Svi od reda zakopani u

*Zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac
(1898.-1960.)*

svijetu, bilo u tišini samostanskih zidina, bilo inače. Od svijeta većinom smatrani nerazboritim, ludim radi svoga bijednoga odijela, stana, hrane, bdijenja, bičevanja, posta. Ali povijest svete Crkve, a i objektivna svjetska povijest, svjedoči da nitko, pa ni najveći državnici svijeta, nisu tako duboko urezali brazde u životu čovječanstva i donijeli toliko koristi ljudskome društvu kao jedan sveti Franjo, Dominik, Ignacije, Benedikt, Vinko, Terezija i tako redom. Jer, njihov, naoko, bijedan život, bio je sjajan primjer i poticaj milijunima duša, da prezru zemaljsko blago i bogatstvo, da prezru časti i slasti ovoga svijeta (a to je uvijek razlog sukobima u svijetu) i da, posvetivši se Bogu, rade na dobrobit bližnjih svojih, na dobrobit čitavog čovječanstva.

Europu iz krize spašavaju svetački likovi

Tko je od svjetskih ljudi toliko koristio čovječanstvu koliko jedan sv. Franjo Asiški, kad je na ljutu ranu svoga doba (lakomost za imetkom, uživanjem itd.) prilijepio ljuti i izvanredno spasonosni lijek svetoga siromaštva, čistoće i poslušnosti po redu koji je osnovao? Da li je ikoji svjetovnjak učinio za dobrobit bijednika koliko jedan sv. Vinko Paulski, čiji duh i danas djeluje u nebrojenim bolnicama, sirotištima, na dobrobit čovječanstva, preko muške i ženske loze Reda, koji su osnovani

po njegovu primjeru i poticaju? Da li je ikoji svjetovnjak pedagog toliko koristio čovječanstvu kao recimo jedan sveti Ivan Bosko, koji je spasio i spašava i dandanas po svojim duhovnim sinovima na tisuće mladeži od propasti koju im sprema ulica, i čini od njih najkorisnije članove ljudskoga društva?

Europa je već pred dva stoljeća počela zaboravljati u čemu je zapravo njezina veličina. I danas ima prilike ispaštati svoje pogriješke, omalovažavanje duhovne snage Crkve i njezine preporodne vrijednosti. I mi možemo sa sigurnošću reći, a ne samo nagađati, da je iz ove strahovite krize u koju je upala ne će spasiti nitko drugi, doli svetački likovi, što ih je Crkva kroz stoljeća izbacivala na pozornicu ljudske povijesti i još će ih dati. I što ih, draga katolička omladino, više bude, tim brže i uspješnije idemo k blagostanju, k sreći, smirenosti čovječanstva.

Zagovor svetaca na nebu

Treba li dodati još i onu drugu stvar što smo je spomenuli na početku? Zagovor svetaca na nebu? Čovjek naših dana, koji ne vjeruje ni u što osim u ono što stavlja u usta i džep, prezirno će mahnuti rukom. Ali kršćanin ne! Jer, ako su raširene ruke jednoga Mojsija, okrenute prema nebu na molitvu,

bile u stanju izvojevati pobjedu narodu izraelskom, što li neće biti u stanju učiniti ruke svetaca na nebu pred prijestoljem Boga Svemogućega?

I, što su drugo one nepregledne procesije našega sela k Majci Božjoj Bistričkoj nego li živa vjera, koju potvrđuje iskustvo, živa, reko, vjera u moć zagovora Majke Božje, te najsvetije predstavnice roda ljudskoga? Što li su drugo negoli živa vjera u pomoć svetaca koju potvrđuje iskustvo one vruće molitve i priprostog puka a i mnogih učenih glava, kad se mole i zavjetuju da hodočaste sv. Antunu, sv. Barbari, sv. Florijanu, sv. Roku, sv. Ani, sv. Tereziji, sv. Josipu i nebrojenim drugim svetim mučenicima i uspjednicima.

Predaleko bi nas odvelo, kad bismo htjeli osvjetliti sa svih strana ulogu svetaca u životu pojedinaca, u životu obitelji, u životu naroda, u životu čovječanstva. I zato je razumljiva bilješka, koju je neki sluga Božji zabilježio u svojoj knjižici: 'Jedina moja želja na ovome svijetu jest - pod svaku cijenu postati svet!' No za nas to nije samo želja, nego je i nalog Krista Spasitelja: 'Budite dakle, savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.' (Mt. 5,48)

(Ova propovijed nadbiskupa Stepinca objavljena je u "Nedjelji" br. 11, 23. svibnja 1943. i u Glasniku Postulature "Sluga Božji Alojzije Stepinac", br.2-3. 8.V.1996., str. 50.-51.)

Posjet novoposvećenog nadbiskupa-koadjutora Stepinca bolesnoj majci Ivana Merza

Kada je 24. lipnja 1934. g. nadbiskup A. Stepinac posvećen za biskupa - odmah sutradan, 25. lipnja u posljedipodnevnim satima posjetio je bolesnu majku Ivana Merza. Bio je to njegov prvi posjet kao nadbiskupa-koadjutora jednoj obitelji. O tome je tjednik "Nedjelja" br. 27 od 1. srpnja 1934. na str. 6. donio članak pod naslovom: "Nadbiskup-koadjutor pohađa bolesnu majku dr.Ivana Merza". Članak glasi:

"Točno u 4 sata poslije podne (25.lipnja 1934. - op. ur.) odveo se preuzvišeni Dr.Stepinac u stan g. inspektora Mavre Merza. Gđa Merz, koja već godi-

nu dana leži teško bolesna, dočekala je visokoga gosta sva sretna i uzbuđena. To je za nju bio najznačajniji dan i velika utjeha. Makar teško govori, zanosno je pozdravila preuzvišenoga, zamolila ga da je blagoslovi, što je mladi nadbiskup srdačno i učinio. Zatim se zadržao još desetak minuta u razgovoru o pok. Ivanu, što je za njegove sretno roditelje bila najveća radost. Dobra gospođa je iznosila razne zgode i uspomene iz života svoga kreposnoga sina, što je preuzvišeni velikim zanimanjem pratio. Čitava križarska organizacija dijeli radost sa obitelji Merz, što je eto prvi posjet nadbiskupa-koadjutora posvećen bolesnoj majci i gospodinu ocu našega velikog zastavnika i učitelja pok. Ivana Merza."

Misli Ivana Merza o liturgiji

»Po liturgijskom razmatranju svaki katolik postaje velik i univerzalan. On ostavlja po strani svoje osobne interese i počinje osjećati što osjeća sama Crkva, taj velebni odraz samog neizmjernog Krista. Na temelju se Liturgije svaka pojedina duša odgaja. Može se reći, da je Liturgija pedagogija u pravom smislu riječi, jer pomoću nje vjernik u svojoj duši proživljava sve faze vječnog Kristovog života. Po katoličkoj liturgiji svi ljudi na cijeloj zemlji razmatraju istoga dana o istim stvarima i na taj se način učvršćuje svijest o katoličkom jedinstvu svih naroda. Napokon po Liturgiji čovjek na najsavršeniji način odaje Bogu onu čast, koja ga zapada. Vjernik, koji se moli liturgijski pridružuje se korovima anđeoskim, koji neprestano hvale Tvorca i čovjek se zapravo na taj način već na ovoj zemlji počinje vježbati u onoj službi, koju će pun radosti i ushićenja obavljati u vječnosti.« - *Duhovna obnova po liturgiji, Luč broj 1, 1924. g.*

PRVI SVJETSKI KONGRES I SUSRET CRKVENIH POKRETA I
NOVIH ZAJEDNICA

NOVI DUHOVI U RIMU

Pola milijuna angažiranih vjernika-laika s Papom u Rimu

Kršćanska novost mijenja osobe i povijest - Proljeće zalaganja katoličkih laika u službi Crkve – Opipljivi dokaz djelovanja Duha u Crkvi – Susret i sklad institucionalne i karizmatičke dimenzije Crkve

U subotu, 30. svibnja 1998. uoči Duhova zbio se u Rimu jedinstven događaj. Po prvi put u povijesti Crkve na poziv Petrova nasljednika okupili su se u Rimu utemeljitelji, voditelji i brojni predstavnici novih crkvenih pokreta i kršćanskih zajednica. Okupilo ih se oko pola milijuna pod geslom kongresa *“Dar Duha – nada za ljude”*. Došli su iz svih krajeva svijeta. Ispunili su cijeli trg sv.Petra, cijelu ulicu Conciliazione i pokrajne uličice. Jedinstven događaj koji je svojim odazivom i brojnošću iznenadio i same organizatore, i sudionike, i sam Vatikan. Radi se o jednoj novosti u Crkvi pred kojom se više ne može biti indiferentan, a još manje skeptičan. Duh Sveti snažno je zahvatio u kršćansku bazu, pokrenuo je tolike vjernike laike da dublje, zauzetije žive kršćansku vjeru i naviještaju je u zajedništvu s Petrom.

Prvi svjetski kongres crkvenih pokreta

Središnjem susretu pokreta s Papom prethodio je Prvi svjetski kongres crkvenih pokreta koji se održavao tri dana prije u Rimu od 27. do 29. svibnja na kojem je sudjelovalo 350 delegata, predstavnika 56 pokreta i novih zajednica. Organiziralo ga je Papinsko vijeće za laike, a tema mu je bila: “Crkveni pokret: zajedništvo i poslanje na pragu trećeg tisućljeća.” Kroz tri dana sudionici su imali zajedničko razmišljanje o teološkoj naravi pokreta i njihovoj ulozi u djelu evangelizacije. Bio je to i važan momenat uzajamnih susreta i upoznavanja kao i zajedničkog svjedočenja. Osim predstavnika pokreta na kongresu je sudjelovalo pedesetak biskupa te članovi raznih kongregacija i urada Svete Stolice.

Prvo predavanje na Kongresu održao je **kardinal Jozef Ratzinger**, prefekt Kongregacije za nauk vjere, a tema je bila: **Crkveni pokreti - nada za Crkvu i ljude**. Slijedili su ostali predavači, profesori

ri s raznih crkvenih učilišta iz Rima i svijeta, koji su, svatko sa svoje strane, osvjetljavali tu novu duhovsku stvarnost u Crkvi. Evo važnijih predavača: **D.L.Schindler** (Washington): *Institucija i karizma*; **prof.P.Coda** (Rim-Lateransko sveučilište): *Pokreti – dar Duha*; **G.Ghirlanda** (Rim-Gregoriana): *Karizma i pravo*; **msgr.A.M.de Monleon**, biskup Pamiersa (Francuska): *Pokreti-mjesto preobraženog čovječanstva*. Nastupili su potom utemeljitelji i predstavnici crkvenih pokreta koji su iznosili svoja svjedočanstva i razmišljanja o životu i djelovanju pokreta u koje ih je Duh Sveti pozvao da aktivno žive kršćansku vjeru.

Susret s Petrom naših dana

Središnji dio ovoga skupa bio je susret s Papom u subotu, 30. svibnja na Trgu Sv. Petra. Već iza podneva mnoštvo pripadnika crkvenih pokreta iz cijelog svijeta pohrlilo je prema srcu kršćanstva, prema Trgu ispred Bazilike sv. Petra gdje se susret odvijao. Zahvaljujući velikim ekranima i zvučnicima i oni najudaljeniji mogli su slijediti sve što se odvijalo pred Bazilikom. Na poticaj Pape Ivana Pavla II. još od prije dvije godine ovaj susret, kao i kongres koji mu je prethodio, organiziralo je Papinsko vijeće za laike u suradnji sa samim pokretima. Tri su bila cilja ovoga susreta: **1. očitovanje crkvenog jedinstva s Petrom naših dana i pokreta međusobno u istoj vjeri i istom kršćanskom zajedništvu, 2. potom zahvala Crkve pokretima za sve duhovno dobro što su ga do sada učinili, te 3. obnova apostolskog i misionarskog poslanja.** Sve je bilo prožeto pjesmom, radošću, veseljem, visokim stupnjem duhovnog i Duhovskog ozračja. Fokolarinski sastav Gen Rosso oduševljavao je nazočne svojim pjesmama koje su se izmjenjivale sa neokatekumenskim napjevima koji su zahvaćali mnoštvo. Veliki drveni križ – simbol svjetskih dana mladih koji putuje po kontinentima bio je uzdignut pred Bazilikom Sv. Petra. Ali ono najvažnije: bilo je to očitovanje nazočnosti Duha u svojoj Crkvi koji obnavlja lice zemlje i lice Crkve, kako je to i Papa u svome govoru istaknuo.

Prije nego što je Papa uputio svoj govor pred polmilijuntim mnoštvom, dali su svoja svjedočanstva nekoliko utemeljitelja posebno velikih pokreta. Nakon pozdrava **kardinala Stafforda**, predstojnika Papinskog vijeća za laike, govorila je prva **Chiara Lubich (Italija)** - utemeljiteljica pokreta Fokolarina-Djela Marijina. Ovaj pokret je osnovan 1943. g. i okuplja 110.000 članova i pet milijuna pripadnika i simpatizera na svih pet kontinenta. Nastupio je potom **Kiko Arguello (Španjolska)**, začetnik neokatekumenskog pokreta osnovanog 1960.g. koji je nazočan danas u 850 biskupija diljem svijeta, u 105 naroda, i broji 15.000 zajednica koje djeluju u 4.500 župa; svoje svjedočanstvo dao je zatim **Jean Vanier (Francuska)**, utemeljitelj dvaju pokreta Arche i "Vjera i Svjetlo". Ovi pokreti ustanovljeni su 1964.g.; Arche broji 108 zajednica u 28 nacija i brinu se za hendikepirane osobe, dok "Vjera i Svjetlo" ima 1.300 zajednica i prisutna je u 70 naroda. Govorio je također i **mons. Luigi Giussani (Italija)** - začetnik pokreta "Comunione e Liberazione - Zajedništvo i Oslobođenje", osnovanog 1954.g. a djelatan je u 70 naroda. Nakon Papinog govora i prije blagoslova u ime svih pokreta Svetom Ocu zahvalio je **Charles Whitehead**, predsjednik Međunarodnog Karizmatškog Katoličkog pokreta Obnove u Duhu.

Papa Ivan Pavao II.:

“Crkveni pokreti - opipljiv dokaz izlijevanja Duha!”

Govor Pape Ivana Pavla II. bio je vrhunac cijelog ovog susreta. U njemu je Papa jasno istaknuo vrijednost novih crkvenih pokreta za evangelizaciju današnjeg svijeta i naveo je kriterije njihove autentičnosti, ispravnosti i crkvenog zajedništva. Donosimo samo neke važnije misli iz Papinog govora. Nakon što je podsjetio na događaj silaska Duha Svetoga nad Apostole Papa je nastavio:

“Ono što se dogodilo u Jeruzalemu prije dvije tisuće godina, kao da se večeras obnavlja na ovom trgu, u središtu kršćanskog svijeta. Kao tada Apostoli i mi se danas nalazimo okupljeni u jednom velikom cenakulumu Duhova, očekujući silazak Duha. Ovdje želimo ispovijediti s cijelom Crkvom da je jedan Duh, jedan Gospodin, jedan Bog koji djeluje sve u svima. (1 Kor, 12,4-6).... Današnji događaj jest stvarno jedinstven; po prvi puta se pokreti i nove crkvene zajednice nalaze svi zajedno s Papom. To je veliko “zajedničko svjedočenje” što sam ga želio u godini koja je u hodu Crkve prema

velikom Jubileju posvećena Duhu Svetome. Duh Sveti je ovdje s nama! On je duša toga divnog događaja crkvenog zajedništva....

Uvijek kad Duh intervenira ostavlja ljude zapanjene. Budi događaje čija novost zbuduje; radikalno mijenja osobe i povijest. To je bilo nezaboravno iskustvo Drugog vatikanskog sabora za vrijeme kojega je, pod vodstvom istoga Duha, **Crkva ponovno otkrila kao konstitutivnu dimenziju same sebe karizmatšku dimenziju: “Duh Sveti ne ograničava se da posvećuje i vodi narod Božji pomoću sakramenata i ministrija i ukrašavajući ga krepostima, nego ‘dijeleći svakome vlastite darove kako mu se sviđa’ (1 Kor 12,11) dijeli također među vjernicima svakog reda posebne milosti koje su korisne obnovi i većem širenju Crkve.” (LG 12)**

Institucionalan i karizmatški vidik su gotovo koescijalni za ustanovljenje Crkve i zajednički

pridonose, iako na različit način, njezinu životu, njezinoj obnovi i posvećenju naroda Božjega. I od tog providencijalnog otkrića karizmatске dimenzije Crkve, prije i poslije Koncila afirmirala se posebna linija razvoja crkvenih pokreta i novih zajednica....

Vi ste opipljiv dokaz toga "izlijevanja" Duha. Svaki pokret razlikuje se od drugoga, ali su svi ujedinjeni u istom zajedništvu i istom poslanju. Ne zaboravite da je svaka karizma dana za zajedničko dobro, tj. za dobro cijele Crkve!..... **Nastajanje i širenje crkvenih pokreta dali su životu Crkve neočekivanu i koji puta čak prodornu novost....** Danas se pred Vama otvara nova etapa; etapa crkvene zrelosti.... Crkva od vas očekuje "zrele" plodove zajedništva i zalaga-nja...

U našem svijetu, kojim često dominira sekularizirana kultura koja promiče i reklamira uzore života bez Boga, vjera tolikih dolazi u tešku kušnju, i nerijetko je ugušena i ugašena. Stoga se sa žurnošću zamjećuje potreba snažnog naviještanja evanđelja i solidne i produbljene kršćanske foramacije. Koliko danas trebamo zrelih kršćanskih osobnosti, koje su svjesne vlastitog krsnog identiteta, vlastitog zvanja i poslanja u Crkvi i svijetu! Koliko nam je potrebno živih kršćanskih zajednica! **I, evo upravo pokreta i novih crkvenih zajednica: oni su odgovor probuden od Duha Svetoga ovom dramatičnom izazovu na koncu tisućljeća. ...** U pokretima i novim zajednicama naučili ste da vjera nije apstraktan govor, niti neodređeni religiozni osjećaj, nego novi život u Kristu probuden Duhom Svetim....

Danas, iz ovog cenakula s Trga Sv.Petra, uzdiže se velika molitva: **Dođi duše sveti, dođi i obnovi lice zemlje... Daj novu snagu i misionarski polet ovim tvojim sinovima i kćerima ovdje okupljenima. Raširi njihova srca, oživi njihovu kršćansku zauzetost u svijetu. Učini ih hrabrim navjestiteljima evanđelja, svjedocima Isusa Krista uskršlog, Otkupitelja i Spasitelja čovjeka. Učvrsti njihovu ljubav i njihovu vjernost prema Crkvi.....** Danas sa ovoga Trga Krist ponavlja svakome od nas: "Podite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svakome stvorenju." (Mk 16,15). On računa sa svakim od vas, Crkva računa na vas: "Evo, jamči Gospodin, ja

sam s Vama u sve dane do svršetka svijeta."(Mt. 28,20)."

Na sam dan Duhova Papa je služio svetu misu u Bazilici Sv.Petra na kojoj su ponovno sudjelovali brojni predstavnici crkvenih pokreta. U svojoj je propovijedi, među ostalim, Papa rekao: "**Crkveni pokreti i nove zajednice, providencijalni izraz novog proljeća probudenog Duhom kroz Drugi vatikanski sabor, sačinjavaju navještaj snage Božje**

Susret Pape i mladih hrvatskih vjernika - laika u Vatikanu u privatnoj audijenciji 1983. godine.

ljubavi, koja nadvladavajući podjele i barijere svake vrste, obnavlja lice zemlje da bi se gradila civilizacija ljubavi."

A u svome nagovoru prigodom molitve andeoskog pozdravljenja Sveti Otac je još rekao i ovo: "**Zahvalimo Gospodinu za ovo proljeće Crkve što ju je potaknula obnoviteljska snaga Duha."**

U zaključku možemo reći da je ovo što se dogodilo u Rimu o Duhovima 1998. veliki znak našeg vremena u Crkvi, za Crkvu i za svijet. Iz tolikih govora, napose iz izjava predstavnika hijerarhijske Crkve na čelu sa Svetim Ocem jasno proizlazi da je institucionalna Crkva, barem u svome središtu u Rimu, potpuno svjesna uloge i važnosti crkvenih pokreta i novih zajednica za svoje poslanje življenja i naviještanja Evanđelja napose na pragu novog tisućljeća koje nam nadolazi. Za poželjeti je da se ta svijest iz Rima proširi i na sve ostale dijelove Crkve.

o.Božidar Nagy, DI

MERZ GOVORI

KRIST KRALJ

Ovo je posthumni Merčev članak. Objavljen je tek 1943.god. u časopisu za žensku katoličku mladež "Za Vjeru i Dom". U uvodu članka uredništvo objašnjava kako je nastao taj članak koji je bio namijenjen ženskoj grani katoličke organizacije u okviru Katoličke Akcije.

Uvod uredništva časopisa "Za vjeru i dom".

Pod tim naslovom pronašle smo jedan Merčev članak. Papir je već odavno požutio, ali oštro urezana slova jednako su svježja. Izgleda, da je to koncept, jer ima dosta ispravljenih riječi i rečenica; ne znamo koje je godine pisan, ali biti će neposredno iza misijske izložbe u Rimu god.1925. Možda je već negdje i ođstampan, makar nam se čini, da je koncept. Ali mi ga radi sadržaja predajemo našim najmlađim pokoljenjima, jer je za mladi djevojački svijet i pisan.

Članak Ivana Merza "Krist Kralj":

Kada smo se ove godine šetali Misijskom izložbom u Rimu, imali smo prilike pregledati jednu dvoranu koja je bila dugačka više stotina metara. S jedne i sa druge strane visjele su ogromne zemljopisne karte, statistike, izvještaji raznih redova. U prvi mah se čovjeku činilo, da je došao u jedno ratno ministarstvo, u kojemu se stvaraju nacrti za osvajanje svijeta. Za osvajanje? A gdje su puške i topovi? Gdje je ubojito oružje? Tko je vojskovođa toj velikoj vojsci, koja će osvojiti svijet?

Jamačno je pri tome svaki hodočasnik osjetio u Misijskoj izložbi, da je Krist Kralj i da je Krist Bog. Jer koji čovjek na svijetu ima toliku kraljevinu? Koja kraljevina traje tolike tisuće godina? U Rimu osjećate, da je Crkva djelo Božje, da je Krist Bog.

I upravo prošla Jubilejska godina, koja je u Rim primamila mnoge stotine tisuća katolika, raznih naroda i rasa učvrstila je u svima svijest o Kristovom Kraljevstvu na zemlji. Nije čudo da je Sveti Otac Papa Pio XI. upravo na izmaku Jubilarne godine upravo svim katolicima svijeta okružnicu, u kojoj govori o značenju Kristova Kraljevstva naređujući da se uspostavi jedna nova svetkovina - posvećena Kristu Kralju. Ta se slavi zadnju nedjelju prije Svih Svetih. Ova je svetkovina od osobite važnosti upravo za naša udruženja. Mogli bismo reći da je ta svetkovina najbolji izražaj onoga za čim teži Katolička Akcija.

A kako to?

Mi u našim udruženjima hoćemo odgajati članice za Katolički socijalni Apostolat, to jest svaka naša članica mora znati kako će Krist postati Kraljem naših duša, naših obitelji i cijelog ljudskog društva.

KRIST KRALJ U NAŠIM DUŠAMA. Kako to postizemo? Da proučavamo katoličke istine i da živimo po njima, obavljamo dnevno razmatranje, poglavito na temelju svete Liturgije. Ičekujemo Krista Kralja u Adventu, promatramo njegovu poniznost u Jaslicama, činimo s njim pokoru u Korizmi, radujemo se s njim o Uskrsu. Ako budemo o Njemu dnevno razmatrale, naša će duša postati slična Njegovoj. Bit ćemo čedne u nošnji, u zabavi, ne ćemo mi živjeti, već će Krist živjeti u nama.

Krist mora postati KRALJEM OBITELJI. Obitelj je prva stanica ljudskog društva. Ona ima zadaću da se u njoj radaju i odgajaju djeca koja će Krista priznati svojim Kraljem. Krist je već po sebi sveti bračni ugovor uzvisio na Sakramenat. Ta Krist je Kralj u obitelji, kada je brak svet, jedinstven i nerazrješiv. Naša udruženja odgajaju apostole svetog, jedinstvenog, nerazrješivog sakramentalnog braka. Bez takvog braka narodi neminovno jure u propast.

KRIST KRALJ DRUŠTVA. Nije dosta da mi Krista priznajemo Kraljem u privatnom i obiteljskom životu. Krist mora postati Kraljem i cijelog javnog života. On je Bog i Gospodar svega. Mi smo članice vojujuće Crkve - Ecclesiae militantis - svaka je kršćanka vojnik, a poglavito ona koja ratuje pod zastavom katoličkih udruženja. Zato je naša dužnost da posvuda postanemo apostolkama Kristova Kraljevstva naglašujući, da katolkinja ne može biti članicom onih udruženja, gdje se Krist ne priznaje Kraljem. A što se tiče države, u kojoj moramo svi biti, jer je to nužno društvo, naše nastojanje mora biti da sustavnim odgajanjem naroda težimo za onim idealom, što su nam ga Pape zacrtali.

I evo, Sveti Otac Papa svojom okružnicom, koja počinje riječima QUAS PRIMAS obvezao nas je da odsele još junačkije poradimo za Kraljevstvo Kristovo, u dušama pojedinca, u obiteljima, u državi i u ljudskome društvu.

"Razgledao sam u noćnom videnju i evo u oblaci ma noći kao Sin čovječji... I dade mu moć i čast i Kraljevstvo i svi će puci i plemena i jezici Njemu služiti. Moć njegova, moć vječna, koja se ne će skršiti i kraljevstvo Njegovo neće nestati" (Dan.7,13,14). *Ivan Merz*

Za Vjeru i Dom, br. 8-9,1943.,str.3.

Duhovna obnova po liturgiji

Ivan Merz bio je veliki promicatelj liturgijske obnove. Napisao je o toj temi mnoge članke, a i njegova doktorska disertacija izradena je na tu temu (Utjecaj liturgije na francuske pisce). Ovdje donosimo izvatke iz njegova članka "Duhovna obnova po liturgiji" što ga je objavio u časopisu Luč, br. 1, 1924.g.

Ono što je zajedničko svim katolicima jest njihov vjerski život. I, čim ovaj vjerski život više bude savršeniji, to će i rad pojedinaca oko "obnove svega u Kristu" (Ef.I,10) biti uspješniji. A jer je čovjek društveno biće, koje se mora oslanjati na svojega bližnjega, ako se želi usavršiti u kojem mu drago pogledu - pa i u vjerskom - to je potrebno, da se svaki pojedinac okoristi tekovinama drugih - jednom riječi, da od drugih nauči duhovno živjeti.

A tko je bolja učiteljica duhovnoga života od Sv.Crkve, koja osim svog dvijetisućgodišnjeg iskustva djeluje pod uplivom samog Duha Svetog; koje su bolje metode od onih, koje ona sama naučava. Pokucajmo dakle smjerno na njena vrata i zamolimo je, da nam Ona bude voditeljicom u našem duhovnom životu, zamolimo je, da naš ograničeno, ništetni život postane dionikom Njenog beskrajnog unutarnjeg života, da se naša sitna duša proširi do neizmjernosti božanskog života.

Crkva to i onako čini po svojoj svetoj Liturgiji. Liturgija je službena molitva Crkve, službena molitva Zaručnice Kristove, razgovor između Zaručnice i Božanskog Zaručnika. O! Kako mi rado prisluškujemo, kada se dva veoma mudra čovjeka međusobno razgovaraju; nama se čini da se naše grudi proširuju i da mi postajemo mudrijima. A šta biva tek onda kada prisluškujemo razgovor između Krista - Boga i njemu slučne Crkve? Zar da sav taj idejni svijet ostane za nas bespredmetan, da ne digne naš život do neizmernih visina božanskog života? Oh ne! I kada još k tome pomislite, da je svaka ljudska duša zaručnica Kristova i da vaša duša postaje ogledalom neizmjernosti Riječi Božje, tada se u čudu preneraženo pitate: "Gospode Bože, je li moguće, da si tako ograničenog stvora učinio nosiocem vječnosti; da sa ljudskom dušom činiš tolika čudesa?"

Do svih tih spoznaja mi dolazimo po sv.Liturgiji. Potrebno je zato, da je što temeljitije upoznamo i da se s njom što više okoristimo. Evo što je najbitnije. Najveća stvar, koja opstoji na svijetu jest sv.Crkva, najveća stvar u Crkvi jest misa, a u misi pretvorba. I kao što je Krist za svog zemnoga života bio uperio sve svoje misli prema Golgoti, tako zaručnica Kristova, Crkva,

upire sve svoje poglede prema oltaru. Što se dakle dešava na oltaru, to je najveća stvar, koja se uopće dešava u svijetu. Tamo se zbiva socijalno djelo kategzohen, molitva i žrtva, koju je za spas cijeloga svijeta prikazao Isus na Kalvariji i koju katolička hijerarhija - taj nosilac svećeničkog reda Kristova - javno prikazuje Bogu za sve ljude i u ime njih svih.

No da uzmognemo razumijeti svu veličinu toga čina i okoristiti se njime, to je sveta misa odjevena u posebno ruho. Molitve, koje se tom prilikom mole i pjevaju, prava su remek-djela književnosti i glazbe, odijela i kretnje, koje uljepšavaju čar bogoslužja, obogaćuju našu spoznaju. Razni nas liturgijski ciklusi upoznaju tijekom godine najvažnijim otajstvima naše sv.vjere. Tako se tijekom godine upoznajemo s cijelim životom Isusovim i o Adventu razmatramo kako je Riječ Božja stanovala u beskrajnom krilu oca nebeskog, o Božiću ga gledamo, kako je poput orla probio tmine svjetske i sišao u betlehemsku štalicu. Pratimo nadalje svojim misijskim putovanjima, plačemo s Marijom ispod križa, klikćemo od radosti nakon Uskrsnuća, primamo njegove darove o Duhovima, te iščekujemo čas da se vrati poduhovsko doba i da se On pokaže na oblacima, odjeven u nebeskom sjaju, okružen anđelima i svecima. Sve mi ove faze Isusovog života proživljujemo pomoću Liturgije; mi nastojimo da zaronimo u dušu Spasiteljevu u pojedinim časovima i pitamo se, šta je on mislio ovom ili onom prilikom: "Šta si mislio Spasitelju, kada si ležao na tvrdoj slami u Betlehenskoj štalici? Jamačno da te moramo oponašati, da se moramo zadovoljiti s malim i ljubiti siromaštvo..."

Tako kroz cijelu godinu razmatram o neizmjernom životu Kristovu; naša duša na taj način postaje odrazom same neizmjernosti. Liturgija nam nadalje iznosi pred svijet život bl.Djevice Marije, Anđela te napokon svu povijest sv.Crkve, kako se odražava u njenim reprezentantima - svecima. Kada razmotrimo o svim tim otajstvima, to već na zemlji postajemo dionicima Božanstva.

Ivan Merz, Duhovna obnova po liturgiji, Luč broj 1, 1924. strana 11.-17.

Dr. Ivanu Merzu

Uzoru hrvatske mladeži

Ivane, premili brate, hrvatske mladeži diko,
 Viteški uzore naš, kršćanske kreposti sliko!
 Anđelu sličan si bio pojavom, zborom i djelom;
 Nebeske Kraljice dijete, s nevinom haljinom bijelom
 Ušžo si u kuću Oca s pobjede zastavom smjelom.

Milosti Božje snaga dušu je krijepila tvoju,
 Eda bi uspješno mog'o ispunit zadaću svoju.
 Radom si plodnim svojim zaor'o duboke brazde;
 Zvao si hrvatsku mladež, teškom da sprema se boju,
 Ustrajno idući naprijed, da u kreposti raste.

Ulogu im'o si tešku primjerom prednjačit drugim,
 Zorno im izlažuć, kako trudom će svladati dugim
 Ogromne zapreke, koje vlastiti preporod krije.
 Radostan išžo si prvi, kazujuć kako se daje
 Usjeva zdravoga sjeme niz duge i drage nam kraje.

Hrvatske mladeži nado, pogledaj oblake crne,
 Rastjeraj tamu nam ovu, ne daj da luč nam se trne.
 Vedrine željni smo, svjetla, orlovskih visina čistih,
 Anđela opojne pjesme, života s izvora bistrih.

Tvoja smo probrana četa; mladež smo Krista Kralja;
 S tobom smo združeni duhom - jakim nam ostati valja.
 Kućni zaštitni nam dom kod Boga molitvom svojom,
 Eda bi vjeran Petru ost'o pod zaštitom tvojom.

Mnogim se otvara pogled čitajuć "život" tvoj,
 Lahor im neznatni, blagi pristupa duši svoj.
 Ako je volja Božja, pospješi momenta let,
 Dopusti, da ti što prije mognemo klikatati: svet.

Evo su odani tvoji stali u redove jake,
 Žžarku im ljubav isprosi, hrabrost i milosti svake.
 Idi nam naprijed uvijek - s križem su pobjede lake!

F. Branimir Krilić

Škola “Dr. Ivan Merz” u Drvaru

Od kad su se prognani Hrvati iz srednje Bosne smjestili u Drvaru, unatoč teškim ratnim i poratnim uvjetima, uspješno je organizirano školovanje djece; otvorena je najprije osnovna, a potom i srednja škola. Prije tri godine započela je radom osnovna škola i to samo sa 40 učenika, a danas ih ima već preko 700 s ukupno 35 prosvjetnih djelatnika. Pretprošle godine ova je osnovna škola dobila naziv po Ivanu Merzu i po prvi put dan škole proslavljen je za stotu obljetnicu njegovog rođenja 16. prosinca 1996. Taj je datum odabran da se i u buduće slavi kao dan škole jer je Merz rođen u Banja Luci čijoj biskupiji pripada Drvar.

Proslava Dana škole “Dr. Ivan Merz” u Drvaru 1997. g. započela je već u petak 12. prosinca. Na poziv mjesnog župnika vlč. Kazimira Višatickog postulator kauze Ivana Merza o. Božidar Nagy održao je u župnoj crkvi sv. Josipa tribinu o Sluzi Božjemu i predvodio je koncelebriranu sv. Misu. Na tribini su sudjelovali vjernici, prosvjetni djelatnici i učenici osnovne i srednje škole. U ponedjeljak je održano predavanje na temu “Svjesnost postojanja mina” u organizaciji Crvenog križa i SFOR-a. Na sam Dan škole, 16. prosinca, na svečanoj akademiji učenici su izveli prigodni glazbeno poetski program pod nazivom “Put k suncu”. (Još 1929. g. mladi su postavili Ivanu Merzu na grob vijenac s vrpcom na kojoj je pisalo: “Hvala Ti, orle Kristov, što si nam pokazao put k Suncu!”) Na akademiji su podijeljene nagrade učenicima koji su osvojili prvo mjesto u natjecanju u literarnom i likovnom stvaralaštvu. U programu je sudjelovao mješoviti zbor škole pod ravnanjem nastavanika Zorana Krivošića. Sve sudionike slavila i uzvanike pozdravila je za vrijeme akademije ravnateljica prof. Ruža Kalfić.

Osim škole u Drvaru, još jedna škola u Hrvatskoj također nosi ime Ivana Merza. To je Osnovna

Vlč. Josip Jerković, ravnateljica Ruža Kalfić i profesori škole Ivan Merz u Drvaru pred ulazom u zgradu škole na kojoj se nalazi natpis s imenom Ivana Merza.

škola u Zagrebu, u ulici Račkoga 4, u kojoj se nekad nalazila bolnica gdje je Merz umro prikazavši Bogu svoj mladi život kao žrtvu za hrvatsku mladež.

Drvarski gimnazijalci o Ivanu Merzu

KAKO SMO DOŽIVJELI IVANA MERZA

Zalaganjem vjeroučitelja vlč. Žarka Vlade Ošapa učenici gimnazije u Drvaru tijekom 1998. pročitali su biografiju Ivana Merza. Njihove dojmove o susretu s Ivanovim likom kroz čitanje njegove biografije donosimo u nastavku ovoga prikaza.

Treba slijediti Božji put i graditi duhovni život

Ivana Merza doživljam kao istaknutog laika koji je sav svoj život posvetio hrvatskoj mladeži i idealima kršćanskog života. Ovaj život Ivan je smatrao žrtvom, a ne uživanjem. Na temelju svega shvatio sam da treba slijediti Božji put i graditi du-

hovni život, jer čovjek, ma kako bio materijalno zadovoljan, bez izgrađenog duhovnog života nije potpuna ličnost, a bez odricanja i žrtve nema zadovoljstva i duševnog mira.

Miroslav Marinić, I.a

Pomagao mladima da nađu pravi put

Njegovo djelovanje u katoličkim organizacijama bilo je, ne zato da bi imao neke koristi, ili da bi ljudi imali neko bolje mišljenje o njemu, nego on je želio pomoći mladima da se pronađu, da nađu pravi put. Žalost koja je zahvatila ljude toga četvrtka, 10. 5.1928. bila je bol, ne samo za mladićem koji je pomogao mladima i bio gubitak za zajednicu i njegovu obitelj, nego je to bio gubitak jednog autoriteta koji je mogao izvesti na pravi put mnoge generacije. - *Andrija Kozina, I.a*

Dar Božji ovome svijetu

Ivan Merz je izvor dobrote i ljubavi. Mladić koji je bio potreban kao kapljica kiše za vrijeme suše, ili mala mrvica kruha za vrijeme gladi. On je Božji dar ovome svijetu. - *Ljiljana Pavlič, I.a*

Hrvatska mladež je u Ivanu Merzu otkrila Božjeg čovjeka, učitelja i prijatelja, i zato su se mnogi, potaknuti njegovim svetačkim primjerom, zavjetovali na čistoću i posvetili se Bogu.

Dragana Čonda, I.a

Svojom vjerom u Boga pokazo nam je kako je biti vjernik jedna velika zadaća, u kojoj on nije nikada posustao. U njemu vidim čovjeka koji je pun snage i volje za životom. U njemu vidim veliki uzor kojeg mladi trebaju slijediti.

Irena Šimić, I.a

Imao je životni cilj i ostvario ga je

Posebno me se dojmilo što je Ivan Merz imao cilj u životu i ni na koji način nije posustao nego ga je ostvario onako kako je želio. - *Renata Josipović, I.a*

Ivan Merz je osoba koja je bila odlučna i znala što želi u životu. Osobno me je potakao na razmišljanje da i ja pronađem svoj pravac u životu.

Marijana Franjčević, I.a

Ime Ivan Merz značilo je "program života i rada" cijeloj jednoj generaciji mladih hrvatskih katolika. Malo je ljudi koji su riječima i djelima tako djelovali i bili uzor, posebno mladima kao Ivan Merz.

Suzana Čosić, I.a

Svima je bio svjetlost

Ivan Merz je svima bio kao svjetlost koja svojim zrakama produbljuje duh i osobnost. Jesmo li se ikada upitali otkuda mu sva ta snaga, volja, dobrota i razumijevanje drugih? Pravi odgovor je u vjeri koja je u njemu živjela. Kao što je on drugima bio put i sunce, to je za njega bila vjera koja je u njemu sve više plamtjela. - *Lidija Brkić, I.a*

Učenici Gimnazije u Drvaru - štovatelji Ivana Merza, čiji su radovi ovdje objavljeni, sa svojim profesorima i vjeroučiteljem vlč. Žarkom V. Ošapom

Ivana Merza sam doživio kao čovjeka koji je mnoge mlade preporodio na njihovu putu. Kao svjetlost on pokazuje put k Bogu, kao Božji oblak koji je izveo Božji narod iz egipatskog ropstva.

Davor Kralić, I.a

Već kao mladić znao je što želi u životu. Ja sam sada tinejdžerka i mislim da i ja i moji prijatelji već moramo znati što želimo od života i da više vremena dajemo i provodimo s Bogom.

Danijela Mijač, I.a

Potaknuo i mene na promjenu života

Svoj duh i um usmjerio je prema Isusovim stazama. Pomogao je mladim ljudima da nađu smisao života te da slijede put prema ljubavi, čestitom radu i molitvi. - *Danijela Erdelj, II.a*

On je u meni probudio osjećaj da nije sve tako crno, i da svaka stvar ima i svjetliju stranu i spoznaju da smrt nije kraj nego početak ljepšeg života.

Branislav Mijatović, II.a

Ivan Merz dao je divan primjer vjere i ljubavi prema Crkvi i narodu. Postigao je mnoge vrline, u kojima je mnoge potaknuo na promjenu života, pa tako i mene. - *Sanja Lupić, II.a*

Bio je "oči" za mlade pokazujući im pravi put

Dr. Ivan Merz, istaknuti katolički laik, bio je bez sumnje veliki čovjek, i što je još važnije: vjerovao je. - *Romeo Gavran, II.a*

Čovjek kao on koji se toliko borio i žrtvovao da postane katolik: "Ili katolik ili ništa", i kako bih ga nazvala "oči mladeži" koji je mladima pokazivao pravi put, put k Suncu, nema razloga da takvi ne budu proglašeni svecima. - *Sandra Pezer, II.a*

Jedan od onih koji su Evanđelje sproveli u život

Meni je ovaj poseban čovjek, na svoj poseban način, otvorio oči i rekao mi nešto o duši, o vjeri i o Bogu. Posebno me fascinira to da je on od svoje duše htio učiniti remek-djelo. Težio je za

savršenstvom što je na neki način i uspio. On je jedan od onih ljudi koji su Evanđelje sproveli u život. Svi bi se trebali truditi da od svojih duša učinimo remek-djela, jer je ovaj život prolazan i tek jedna faza da bi došli u Kraljevstvo Božje: "Čovjek je ovdje samo putnik." - *Josipa Grgić, II.a*

Merz uvodi u svijet ljubavi, mira i radosti

Evo, u ove posljednje dane zimskoga raspusta, čitajući knjigu o Ivanu Merzu kao da sam ušao u jedan potpuno novi svijet, svijet pun ljubavi, kršćanstva, mira i radosti. Bio sam očaran Ivanovom ljubavi i požrtvovnosti kad je u pitanju Bog i sve sveto. - *Igor Gvozdrenović, II.a*

Vjera - vrijednost koja pobjeđuje zlo

Ivanova ratna iskustva promijenila su njegov nazor na svijet. Čitajući Ivanove misli, riječi koje je napisao pomogle su mi i objasnile ove sada osjećaje koje proživljavam poslije rata. U ratu sam bila mala izgubljena djevojčica, koja nisam mnogo razumjela, ali se mnogo toga u mom životu naglo promijenilo. U Ivanovu životu pojavila se jedina vrijednost koja pobjeđuje zlo, a to je kršćanska vjera. I meni vjera znači sve, u njoj nalazim sve svoje odgovore.

Nataša Marčić, II.a

Uči nas da život traži borbu i upornost

Ivan je bio učitelj i ženske mladeži. Učio ih je kako treba biti dostojanstvena, te biti svjesna uzvišenog poziva majčinstva ili apostolata.

Nataša Kalem, II.a

Čitajući i slušajući o životu Ivana Merza shvatila sam da živjeti ne znači samo to "živjeti" nego da je život surov i da traži borbu, upornost.

Danijela Kostreš, II.a

Pokazao mi je odgovore na mnoga nejasna pitanja

U Ivanu Merzu otkrila sam svoga velikog prijatelja, koji mi je dao odgovore na mnoga meni nejasna pitanja, i pokazao mi kako postati što sličniji Isusu, kako biti svet, a ne biti još proglašen svecem. Prikazao je svoj život kao žrtvu Bogu za hrvatsku mladež, a i ja sam član te zajednice, i kako onda ne voljeti čovjeka koji je živio da bi nam pokazao pravi put, tj. put k Isusu. Na nama je da mu se odužimo, a to znači da nastojimo biti mu slični. - *Anita Lukić, II.a*

Potiče nas da postanemo Kristovi dušom i srcem

Taj smjeli borac za Boga i Crkvu probudio je u meni vjernog slugu, negdje u meni javi se iskra, daje mi snagu za nova jutra, javi se odnekud spasenjski glas i ono što zovemo smisao življenja. Osjetih žarko da moram živjeti, da moram živjeti kako za sebe, tako i za druge. Moram pomoći bližnjemu da nađe svetost duboko u sebi, da postane Kristov i dušom i srcem.

Ivona Džambo, II.a

On je u meni pobudio optimistično mišljenje. Sada znam da nije tako sve crno kako izgleda...

Zato i nije čudo što ga neki nazivaju: Svjetlo na gori, Prorok Božji, Orao Božjih krila, Euharistijski vitez, stup Crkve i mnogim drugim simboličkim imenima. - *Bojana Katana, II.a*

Poziv laika ostvario je na najbolji mogući način

Ivan Merz je bio i ostat će uvijek "Put k Suncu", tj. put k vječnoj Istini i Ljubavi. On je onaj koji će mladima uvijek pokazivati put k Isusu Kristu, Svjetlu svijeta i Suncu života. On nam je pokazao kako se poziv laika može ostvariti na najbolji moguć način, na način ljubavi prema bližnjemu. Želim da mi Ivan Merz bude uzor u životu, uzor u vjeri i ljubljenu Boga Isusa Krista. - *Darko Martinović, I.b*

On je uvijek bio na strani dobra i svu tu dobrotu želio je prenijeti na ljude oko sebe, i uputiti ih u bolji i sretniji život. - *Aldijana Pendić, I.b*

Njegova razmišljanja nose u svijet ljubavi, nade i vjere

Pokušavam staviti taj svijetli lik u okvire ove današnjice, zamišljam jedan tako osebujan, originalan i vedar lik u svojoj sredini, kao svoga prijatelja ili bar poznanika, i postaje mi jasno zašto su ga oduševljeno prihvaćali i rado slijedili. Sve njegove dileme djeluju mi poznate i bliske, a njegova upornost me raduje i oduševljava; njegova razmišljanja nose me u novi svijet, svijet ljubavi, nade i vjere, koji kroz njega zrači uistinu primamljiv i neophodan. - *Vedrana Lekić, I.b*

Život je posvetio približavanju Boga ljudima

Ivana Merza doživjela sam kao čovjeka koji je cijeli svoj život posvetio da ljudima više približi Boga, i da u svakom čovjeku probudi onaj svijet dobra, pa makar to bila samo iskra, koja zasigurno postoji u svakom čovjeku. - *Ilijana Franjić, I.b*

Čovjek velika srca

Ivana Merza doživjela sam kao čovjeka velika srca, koji je svojim životom, djelima i riječima mnogim ljudima omekšao srce i okrenuo ih putu koji vodi sreći, putu koji vodi dragome Bogu.

Sonja Šinfer, I.b

Kada bi svi ljudi kao Ivan Merz ljubili Boga, bio bi uvijek mir među ljudima. - *Nevenka Pavlič, I.b*

Ispunio život vjerom i ljubavlju

To je čovjek koji je svoj život ispunio upravo onako kako je uvijek želio. Doživjela sam ga kao svetog čovjeka koji je život ispunio vjerom i ljubavlju, čovjeka koji je osjetio svetost života.

Vanessa Mustedan, I.b

To je čovjek koji je cijeli život u poniznosti žudio za Istinom, htio je da on služi, a ne da njemu služe. Znao je da nema ništa teže nego biti pravi kršćanin, a opet je donio odluku: to ili ništa. - *Silva Ridić, II.b*

Privedio: vlč. Žarko Vladislav Ošap

(Nastavak na stranici 32.)

Duhovna baština Ivana Merza

MLADEŽ EUHARISTIJSKOG POKRETA U HRVATSKOJ

U prošlom broju Glasila Postulature (br. 1-2, 1997., str. 15.) donijeli smo opširan prikaz Euharistijskog pokreta mladih: kako je nastao, njegova načela i metode rada, današnje djelovanje u više od pedeset zemalja itd. Radi se naime o onoj katoličkoj organizaciji za mladež koja se Ivanu Merzu najviše bila svidjela dok je boravio na studiju u Parizu i čije je ideje donio u Hrvatsku sažete u geslu "Žrtva-Euharistija-Apostolat". Ta katolička organizacija za mladež zvala se tada "Croisade Eucharistique", a po želji Pape Ivana XXIII. od 1962.g. nosi novo ime koje im je dao sam Papa: Euharistijski pokret.

U kolovozu prošle godine 1997. brojni mladi iz Hrvatske sudjelovali su na 12. Svjetskom danu mladih u Parizu. Na jednom od završnih susreta po jezičnim skupinama 22. kolovoza, na blagdan Marije Kraljice, novi zagrebački nadbiskup Josip Bozanić okupljenim mladim Hrvatima bio je rekao ove riječi: "Neka Pariz bude početak jednog novog

pokreta mladih u Hrvatskoj i BiH". (GK, br.36, 1998. str.11.). Skupina mladih štovatelja Ivana Merza iz domovine koji su sudjelovali na ovom velikom skupu mladih i susretu s Papom u Parizu ozbiljno su shvatili ove nadbiskupove riječi. U Parizu su posjetili središnjicu pokreta za Francusku (Mouvement Eucharistique des Jeunes - MEJ) i na povratku u domovinu započeli su živjeti i djelovati po načelima Euharistijskog pokreta ostajući u vezi kako s francuskim tako i s talijanskim mladim članovima istoga pokreta od kojih primaju mnoga nadahnuća, ohrabrenja i poticaje za svoje djelovanje.

Od povratka iz Pariza hrvatska grana Mladeži euharistijskog pokreta (MEP) ostvarila je brojne inicijative i aktivnosti o čemu u nastavku dajemo sažeti prikaz.

Za razumijevanje kratica naziva pokreta koje upotrebljavamo u tekstu treba naglasiti da je u Francuskoj za isti pokret kratica MEJ, u Italiji MEG a u Hrvatskoj MEP.

S Papom u Dolomitima

Prva međunarodna ljetna škola u Italiji za članove Euharistijskog pokreta mladih

»Boriti se, pobjeđivati, slaviti!«

Zahvaljujući međunarodnoj katoličkoj organizaciji - Mladež Euharistijskog pokreta (MEP), tridesetero mladih članova MEP-a iz Osijeka, Valpova, Slav. Broda, Vukovara i Antunovca sudjelovali su od 8. do 19. srpnja 1998. na ljetnoj školi i taborovanju u Lorenzago di Cadore u Dolomitima na sjeveru Italije u isto vrijeme kad je u tom planinskom mjestu provodio svoj ljetni odmor Papa Ivan Pavao II. Ova ljetna škola međunarodnog karaktera bila je prva ovakve vrste koja se održala u Italiji u okviru Euharistijskog pokreta mladih. Sudjelovalo je na njoj trideset mladih Hrvata i isto toliko mladih Talijana iz Trsta, svi članovi Euharistijskog pokreta. Talijansku skupinu predvodili su tršćanski isusovci o. Pino Amigoni i o. Silvio Alaimo, a hrvatsku skupinu o.B.Nagy i prof. Jasna Sudarić. Tema ove ljetne škole glasila je: *Kršćanska zajed-*

Svratište Locatelli u Dolomitima na 2.500 m visine, najviša točka do koje su se uspeli članovi MEP-a.

nica mjesto prihvaćanja i zajedničkog dijeljenja. Rad se odvijao najprije u zajedničkom slušanju predavanja i meditacija, potom u osobnom razmišljanju, te u radu u grupama. Ostalo vrijeme bilo je ispunjeno rekreacijom, zajedničkim druženjem između Talijana i Hrvata, zajedničkim izletima u prekrasna okolna brda.

Polazeći od svjetskog nogometnog prvenstva koje je tih dana upravo završavalo mladi su bili pozvani da tri ideje koje sažimaju sportsku djelatnost "boriti se, pobijediti, slaviti" primijene na svoj

kršćanski život i izrade odluke za usavršavanje u kršćanskom životu. Treba se boriti protiv grijeha i zla u sebi i oko sebe, snagom Isusovom pobjeđivati zlo i potom s njime slaviti pobjedu već sada u Euharistiji, a onda u potpunosti, u vječnom životu.

Blizina Svetoga Oca, čija je vila bila udaljena svega pet stotina metara, davala je cijeloj ljetnoj školi poseban ton i intenzivnu duhovnu klimu. Vrhunac ljetne škole bio je susret sa Svetim Ocem kojega su mladi pozdravili prilikom njegova izlaska na šetnju.

Mladi Talijani i Hrvati u Osijeku na susretu o kršćanskoj svetosti

Članovi talijanske Mladeži euharistijskog pokreta iz Trsta na susretu s mladim Hrvatima, članovima MEP-a u Osijeku, ožujak 1998.

Članovi talijanske grane Euharistijskog pokreta mladih (MEG) iz Trsta pohodili su u subotu i nedjelju 28. i 29. ožujka 1998. Osijek i susreli su se sa članovima istoga pokreta u osječkom Svetišću Srca Isusova. Bio je to nastavak međunarodnih vjernih susreta nakon proslave **Svjetskog dana mladih održanog u Parizu**. Mlade talijanske vjernike, njih 17, predvodio je njihov duhovnik, isusovac o. Pino Amigoni, župnik tršćanske župe Srca Isusova. Susret je započeo obrađivanjem teme o svetosti kršćana. Na ovom susretu sudjelovalo je oko sedamdeset mladih osječana koji se okupljaju u Svetišću Srca Isusova, te skupine mladih iz Požege i Ivankova. Najvažniji dio susreta održao se sutradan, u nedjelju, kada su se svi zajedno okupili na zajedničkoj nedjeljnoj Euharistiji koja je bila služena u osječkom Svetišću Srca Isusova.

Hrvati na skupu talijanskog MEG-a u Cortoni

Od 30.IV. do 3.V.1998. u Cortoni (kraj Perugie) u Italiji održan je godišnji skup za voditelje talijanskog ogranka Euharistijskog pokreta na kojem je bilo nazočno i osmero Hrvata, među kojima su bila i dva svećenika. Na ovogodišnjem skupu koji se odvijao pod biblijskim geslom "Obnovimo svetište" (1Mak 4,36) sudjelovalo je oko 300 mladih i odraslih koji vode društva MEG-a (kratica za MOVIMENTO EUCARISTICO GIOVANILE) diljem cijele Italije. P.Sauro de Luca koji je kao glavni duhovnik bio na čelu pokreta dugi niz godina u svome govoru na zaključnoj sv. misi iznio je i jedan veoma zanimljiv podatak: posjetio je 1978. god. Hrvatsku i u Zagrebu je susreo tadašnje "pionire". Promatrajući sa žaljenjem komunističku manipulaciju i indoktrinaciju mladih naraštaja to mu je dalo poticaj da se još više angažirao u odgoju katoličke mladeži u okviru Eu-

Hrvatski delegati MEP-a na skupu talijanskog euharistijskog pokreta u Cortoni, Italija, svibanj 1998.

haristijskog pokreta. Izjavio je kako je upravo ovaj susret u Zagrebu imao "veliku važnost za daljnji razvoj Euharistijskog pokreta u Italiji".

Sv. Mala Terezija proglašena drugim zaštitnikom MEP-a

Stota obljetnica ulaska u vječni život svete Terezije od Djeteta Isusa i Sv. Lica, kako se zvala u samostanu, (1897.-1997.) proslavljena je diljem cijeloga katoličkoga svijeta. Vrhunac njezine proslave bio je u Rimu, na Misijsku nedjelju 19. listopada 1997. kad ju je Papa Ivan Pavao II. proglasio doktoricom i naučiteljicom Crkve. U dvijetisućogodišnjoj povijesti Crkve sv. Mala Terezija postala je trideset

treća i ujedno najmlađa naučiteljica Crkve. Uz sv. Tereziju Avilsku i sv. Katarinu Sijensku, sv. Mala Terezija jest treća žena doktorica Crkve u njezinoj dugoj povijesti. Mladež Euharistijskog pokreta u Hrvatskoj, posljednjeg dana njezine jubilarne godine, 31. prosinca 1997. odabrala je i proglasila sv. Malu Tereziju, uz sv. Ivana Evanđelistu, drugim zaštitnikom MEP-a u Hrvatskoj.

Hodočašće u Lurd za članove MEP-a

Mladež euharistijskog pokreta iz raznih mjesta Hrvatske, njih pedeset, ovoga je ljeta hodočastila u Lurd od 21. do 29. srpnja 1998. Osim iz Osijeka sudjelovali su mladi iz Požege zajedno sa svojim župnikom vlč. Mirkom Horvatićem. Tu je bila i predstavnica mladih banjałučke biskupije, Slavica Dusper iz Drvara te dva svećenika također iz Drvara, vlč. Žarko Vlado Ošap i vlč. Josip Jerković. Na putu prema Lurdu i u povratku zaustavili su se u Toulonu i u Sanary gdje su imali susret s tamošnjim francuskim društvima MEJ-a. U Lurdu su također imali brojne susrete s mladim Francuzima, pripadnicima istoga pokreta. Posjetili su, najprije, njihov paviljon sa stalnom izložbom o samom pokretu koja je otvorena brojnim posjetiteljima i hodočasnicima, odmah kraj velike podzemne bazilike lurdskog svetišta. Potom su, zajedno sa skupinom mepovaca Francuza i Hrvata koji su upravo u Lurdu imali završetak svoga pirinejskog taborovanja, imali razne susrete i pobožnosti. Zajednički su, potom, sudjelovali na priredbi koju je druga skupina francuskih mepovaca izvela u Lurdu. Svi su se iz Lurda vratili duhovno obogaćeni

Članovi MEP-a iz Hrvatske na misi mladih u Lurdu za vrijeme hodočašća okupljeni oko golubice - simbola godine Duha Svetog - srpanj 1998.

svime što su doživjeli u susretu sa Gospom ali i s braćom Francuzima istoga pokreta.

Na prvom međunarodnom taborovanju MEJ-a i MEP-a u Pirinejima u Francuskoj

Francuska katolička organizacija MEJ - Mouvement Eucharistique des Jeunes - Euharistijski pokret mladih, potaknuta prošlogodišnjim Svjetskim danom mladih u Parizu, organizirala je u ljetu 1998. godine po prvi put međunarodno taborovanje na koje su pozvali i mlade Hrvate članove istoga pokreta. Taborovanje je održano u Francuskoj od 13. do 29. srpnja i to u Pirinejima blizu Lurda. Bilo je ukupno 30 sudionika od čega 12 Hrvata.

Hrvatsku skupinu predvodili su prof. Elizabeta Anić iz Osijeka i student Stjepan Ribić iz Valpova. Planinarenje i kampiranje po Pirinejima, usponi i do 2600 m., te zajedničko druženje davali su ome taborovanju poseban čar. Posljednjih šest dana sudionici taborovanja proveli su u Lurdu zajedno s ostalim francuskim i hrvatskim članovima istoga pokreta koji su u to vrijeme hodočastili u ovo marijansko proštenišće.

Članovi MEP-a prvi hodočasnici u Aljmaš

1. kolovoza 1998. g., na sedmu obljetnicu progona vraćena je Aljmaška Gospa od Utočišta, Gospa prognanica - natrag u Aljmaš, u svoje razoreno svetište od kojega je ostao samo jedan stup. Gospin kip je smješten u privremenu kapelicu kraj razorenog svetišta. Veličanstven je bio ispraćaj iz Osijeka odakle se krenulo niz Dravu šleperima u spomen na one iste šlepere kojima su prognanici prije sedam godina bili protjerani iz Aljmaša i okolnih mjesta. Na ovom svečanom ispraćaju Gospina kipa sudjelovali su i članovi MEP-a iz Osijeka koji su Gospu pratili na šleperima. Nakon dva tjedna, za veliku Gospu, obnovljeno je tradicionalno hodočašće osječana u Aljmaš. Mladež Euharistijskog pokreta iz Osijeka i ovdje je bila prva. Dan prije krenuli su iz Osijeka pješice do Aljmaša i onamo su stigli u večernjim satima kao prvi hodočasnici obnovljenog hodočašćenja u Aljmaš.

Članovi MEP-a iz Osijeka bili su prva skupina nakon povratka Gospina kipa, koja je stigla uoči Velike Gospe 1998. na tradicionalno osječko hodočašće u Aljmaš. Na slici: pred Gospinim kipom u Aljmašu.

Iz života i djelovanja društava MEP-a

Društvo MEP-a u Zagrebu

Naše društvo "Ivan Pavao II." broji sada jedanaest članova. Sve su to već odrasli, studenti ili oni koji već rade. Osim redovnih funkcija, tj. voditelja i tajnika imamo i odgovornog za izlete i rekreaciju, voditelja dramske sekcije, ekonomu i ekologa. Duhovnik nam je o.R.Karaman. Dvije naše članice Vinka i Andrea išle su u Trst na susret s MEG-om. Vratile su se pune utisaka i detaljno su nas informirale o tome lijepom susretu.- A.Ć.

U Požegi Božić s taburicama u crkvi

Naše društvo veoma je aktivno u našoj župi koja je s dolaskom biskupa postala katedralna župa.

Članovi MEP-a iz Požege i Osijeka na susretu u Požegi u veljači 1998. nakon svete mise u požeškoj katedrali.

Sve što treba u župskom pastoralu tu smo na raspolaganju župniku. Tako smo za Božić pomogli kitići borove i uredili smo jaslice. Kod sv. mise redovito čitamo. Posebna služba našega društva jest pjevanje i sviranje kod sv. mise nedjeljom u 17,30 sati. Za Božić smo našoj župi pripremili veliko iznenađenje za tu sv. misu; svirali smo je na tamburicama obučeni u narodne nošnje. Na molitvenoj osmini aktivno smo sudjelovali na bogoslužju koje je predvodio biskup Škvorčević na njezinu završetku, 25. siječnja. - T. E.

Nova Godina u Osijeku dočekanu u molitvi na koljenima

Osječki članovi Euharistijskog pokreta mladih na poseban su način dočekali Novu Godinu 1998. Okupili su se u Svetištu Srca Isusova svi na sv. misi zahvalnici u 21 sat kod koje je bila proglašena sv. Mala Terezija zaštitnicom Euharistijskog pokreta u Hrvatskoj. Nakon sv. mise slijedilo je veselje. Zadnjih četvrt sata stare godine koja je polagano tonula u povijest, tj. pred ponoć, okupili smo se svi u Svetištu gdje nam je bio izložen Presv. Sakrament na klanjanje. Tako smo na koljenima ispratili staru i dočekali novu godinu, tj. u molitvi, meditaciji i pjesmi s molbom Isusu da nam novu godinu blagoslovi i da cijelu godinu budemo s njime. - S.

Gostovanje Ivankovčana

Od raznih aktivnosti našega društva za ovaj puta željeli bismo izdvojiti naše gostovanje i sudjelovanje na dočeku Nove Godine 1998. u Osijeku za-

jedno s našom osječkom braćom i sestrama me-
povcima. Tom prigodom sudjelovali smo svojim
skečevima u novogodišnjem programu koji smo iz-
veli odmah nakon ponoći. Na samu Novu Godinu
imali smo radost i čast ministrirati u Svetišću Srca
Isusova na podnevnoj svetoj misi, prvoj u novoj go-
dini. – A.S. i H.J.

*Članovi MEP-a iz Ivankova sa svojim voditeljem
Adamom na jednom od svojih brojnih posjeta
MEP-u u Osijeku.*

Ljetovanje na moru

Članovi MEP-a iz Ivankova i Osijeka, njih dva-
deset, i ove su godine u mjesecu kolovozu proveli
deset dana na taborovanju na moru i to u Luci na
Dugom Otoku. To je sada već treći puta kako čla-
novi MEP-a ondje provode zajednički ljetni od-

mor. Pod vodstvom starijih članova osim odmora,
kupanja i sunčanja, određeno vrijeme posvetilo se
duhovnim sadržajima, obrađivanju i diskusiji o
raznim temama, te molitvi.

Duhovne vježbe i obnove

Sastavni dio odgojnog rada i programa za člane-
ve MEP-a jesu i duhovne vježbe. Tijekom 1997. i
1998. g. održano je sedam tečajeva duhovnih
vježbi na kojima je sudjelovalo 114 članova pokre-
ta raspoređenih u manje skupine, a dolazili su iz
raznih mjesta: Osijeka, Đakova, Valpova, Ivanko-
va, Požege, Otoka, Zagreba i dr. Sve su se duhovne
vježbe održavale u Svetišću Srca Isusova u Osijeku,
a vodio ih je duhovnik o.Božidar Nagy. Mjesečno
se u istom svetišću održavaju jednodnevne duhov-
ne obnove. Za Blagdan Duhova i blagdan Srca Isu-
sova upriličena su bila večernja molitvena bdijenja
koja su na poseban način bila organizirana uz mol-
itvu, pjesmu, meditaciju i adoraciju.

*Nova radna godina 1998./99. za članove MEP-a
započela je duhovnim vježbama u Svetišću Srca
Isusova u Osijeku, koje su održane od 3.-5. IX. 1998.*

*Martina, Sanja, Marijana i Boris - voditelji i urednici
prve emisije o MEP-u u studiju Radio Marije u*

Emisije o MEP-u na Katoličkom Radiju i na Radio Mariji

Hrvatski katolički radio je u kolovozu i rujnu 1998.g.
posvetio tri emisije Euharistijskom pokretu u kojima je
bila predstavljena povijest, nastanak i razvoj pokreta,
te njegovo sadašnje stanje i djelovanje. Također je,
koncem mjeseca kolovoza, Radio Marija prenio
opširnu emisiju o Euharistijskom pokretu u trajanju od
jedan i pol sat. Od početka ove školske 1998./99. godi-
ne svakoga četvrtog utorka u mjesecu Radio Marija
nastavlja prenositi emisije o MEP-u u trajanju od jed-
noga sata. U svakoj emisiji predstavljeno je po jedno
društvo pokreta. Prva emisija bila je emitirana 22. ruj-
na a u njoj je bilo predstavljeno društvo MEP-a iz Za-
greba. Drugu emisiju, 27. listopada, pripremili su i vo-
dili članovi društva iz Zaprešića.

Prva obljetnica MEP-a proslavljena u Aljmašu

Hodočašćem u Gospino svetište Aljmaš u Slavoniji (blizu Vukovara) 22. kolovoza 1997. na blagdan Marije Kraljice završile su brojne ljetne aktivnosti hrvatskog ogranka međunarodne katoličke organizacije Mladeži Euharistijskog pokreta (MEP-a). Toga dana brojni članovi MEP-a u ovom Gospinu svetišću proslavili su prvi rođendan hrvat-

skog ogranka. Bilo je predviđeno da onamo idu biciklima, ali je kiša spriječila hodočasničku biciklaju pa se je išlo automobilima. Svetom misom u privremenoj kapeli pred Gospinim kipom, koju je predvodio o.Božidar Nagy, proslavljena je ova prva obljetnica i ujedno su završene brojne ljetne aktivnosti MEP-a.

Zajedno na susretu s Papom u Mariji Bistrici

Nakon brojnih zajedničkih aktivnosti tijekom ljeta pedeset članova MEP-a iz Osijeka i drugih mjesta sudjelovali su na povijesnom susretu sa Svetim Ocem na Mariji Bistrici i na proglašenju blaženim kardinala Alojzija Stepinca 2. i 3. listopada 1998. Krenuli su iz Osijeka autobusom dan ranije tj. u petak, kao prvi hodočasnici iz osječkog kraja, tako da su stigli u Zagreb neposredno pred Papin dolazak te su sudjelovali zajedno s drugim zagrepčanima na svečanosti njegova dolaska pred katedralom. Bio je to poseban doživljaj dočekati i pozdraviti Svetoga Oca pri njegovu drugom dolasku u našu domovinu. U sjemeništu na Fratrovcu imali su potom zajedničku svetu misu na kojoj su se svi pričestili. Kako je upravo bio i prvi petak, za mnoge je to bio početak ili nastavak obavljanja pobožnosti Devet prvih petaka u čast Srcu Isusovu. Prenočili se u vrećama za spavanje u prostorijama sjemeništa i ujutro rano krenuli su autobusom na Mariju Bisticu. Sudjelovanje na ovom povijesnom događaju proglašenja blaženim Kardinala Stepinca i susreta s Papom ostat će svim članovima MEP-a u trajnoj uspomeni. Dva dana boravka

Članovi MEP-a iz Slavonije na Mariji Bistrici 3. X. 1998. nakon svečanosti proglašenja blaženim

zajedno, zajedničke molitve i pjesme u autobusu, te izmjene duhovnih iskustava još više je produbilo kršćansko zajedništvo i prijateljstvo među članovima koje se nastavlja kroz druge aktivnosti predviđene tijekom godine.

Osječka akcija MEP-a za Misijsku nedjelju 1998.

Mnoga gladna djeca iz Trećega svijeta trebaju našu i materijalnu i duhovnu pomoć. Članovi MEP-a sudjeluju u akcijama pomaganja hrvatskim misionarima u Africi.

“Crkva koja nije misionarska nije katolička”. Ovu misao Svetog Oca Ivana Pavla II. uzeli su k srcu Mladi Euharistijskog Pokreta - MEP-a koji se okupljaju u Svetišću Srca Isusova u Osijeku te su se posebno angažirali za Misijsku nedjelju koja se slavila 18. listopada ove godine. Osim molitve za misionare i njihove potrebe u dogovoru i uz pomoć Misijske centrale iz Zagreba rasparčavali su po osječkim župama publikacije centrale: razglednice i kalendariće s misijskim motivima te videokasetu o životu misionara vlč. Borisa Dabe u Zambiji. Prihod od prodanih materijala preko Misijske centrale iz Zagreba poslat će se kao pomoć našim, hrvatskim misionarima.

Ovo je već druga misijska akcija MEP-a u Osijeku. Prva je bila u proljeće kada su članovi MEP-a, također po osječkim župama, prodavali misijske

razglednice i prikupili 2000 kn. što je bilo predano našim, hrvatskim misionarima, na njihovom godišnjem susretu koji se u srpnju ove godine održao u Šibeniku. Misijska angažiranost članova MEP-a nastavit će se u Adventu kad će sudjelovati u prodaji božićnih čestitaka s misijskim motivima čiji će prihod, također, ići za pomoć našim misionarima.

Ovim misijskim akcijama članovi MEP-a šire oko sebe misijsku svijest i posvećuju potrebu rada za pomoć misijama. Na takav način djelotvorno provode u život temeljna načela Euharistijskog pokreta - slaviti i živjeti Euharistiju; kao što je Isus postao kruh za nas, tako i mi trebamo po našim djelima postajati "kruh" za druge.

Graditelji civilizacije ljubavi polažu svečano obećanje

Pod gornjim je naslovom dnevni list Glas Slavonije od 4. veljače 1998. donio članak i fotografiju o polaganju svečanog obećanja što ga je dva dana prije na blagdan Svijećnice dalo trideset članova Mladeži Euharistijskog pokreta u Svetišću Srca Isusova u Osijeku. Obvezali su se da će živjeti po pravilima i načelima Euharistijskog pokreta uz pomoć Božju, te da će se založiti u izgradnji civilizacije ljubavi među ljudima. Blagdan Svijećnice redovito se izabire za polaganje obećanja unutar MEP-a, jer se na taj dan slavi Isusovo prikazanje u hramu; s Isusom se zajedno članovi MEP-a prikazuju Ocu i tako mu posvećuju svoj život, svoja djela, i svoje dane u skladu s duhovnošću pokreta.

Članovi MEP-a polažu svečano obećanje na Svijećnicu, 2. veljače 1998.

Na uskrsnom izletu u Levanjskoj Varoši

Osječki članovi MEP-a pred samostanom sestara Karmelićanki u Levanjskoj Varoši, 13. travnja 1998.

Svake godine članovi MEP-a polaze na uskrsni ponedjeljak na izlet kojega nazivaju izlet-Emaus. Za uskrsni ponedjeljak ove, 1998. godine, izabrali su Levanjsku Varoš i Breznicu. U Levanjskoj Varoši posjetili su novi samostan sestara Karmelićanki koji se ondje gradi. U unutrašnjosti još nedovršenog samostana imali su svetu misu i to je bila prva sveta misa koja je bila služena na tom posvećenom mjestu u kojem će, kad samostan bude dovršen, sestre Karmelićanke služiti Bogu moleći se za spasenje i posvećenje svijeta. Sestre Karmelićanke kao prognanice iz šaregradskog samostana, danas već sedmu godinu žive u Remetama u potpuno neprikladnim uvjetima za njihov redovnički život. Mladi MEP-a dali su svoj skromni prilog za izgradnju samostana.

Pohod bolesnima

Mladež MEP-a iz Osijeka u svoje aktivnosti uključuju i posjet bolesnicima. Tako su početkom rujna 1998. pohodili mladića Dragu Movrina u Osijeku, koji već osam godina leži nepokretan. Drago je također član MEP-a i svoju bolest prikazuje Bogu kao žrtvu za Euharistijski pokret i na razne druge nakane.

Merz u Poljskoj

Kao što smo već javljali u prethodnim brojevima, u Poljskoj izlazi list posvećen Ivanu Merzu na poljskom jeziku pod nazivom "Vitez bijeloga Križa". Uređuje ga i izdaje uz pomoć dobrotvora g. Jozef Staszkwian. List izlazi sada već šestu godinu i to nekoliko brojeva godišnje. Objavljuje razne priloge o Ivanu Merzu, o njegovu životu kako bi ga poljska katolička javnost mogla što bolje upoznati. G. Jozef Staszkwian preveo je skraćenu biografiju Ivana Merza na poljski jezik koja je u pripremi za objavljivanje. On dobro govori hrvatski jezik. Rođen je u Novoj Topoli (Bosna), u obitelji poljskih doseljenika. U mladosti je bio aktivno uk-

ljučen u katoličku organizaciju koja je ostvarivala Merčevu duhovnu baštinu. U toj organizaciji upoznao je i zavolio Ivana Merza kojega je štovao cijeli život i za njegovo poznavanje među svojim sunarodnjacima učinio je veoma mnogo. Nakon 2. svjetskog rata vratio se s obitelji natrag u Poljsku. Ondje i sada vrši službu sudskog tumača za poljski i hrvatski jezik. Aktivno je uključen u pastoralnu djelatnost svoje župske zajednice. Prigodom 70. obljetnice smrti Ivana Merza spjevao je pjesmu njemu u čast i to na poljskom jeziku. Autor je pjesmu sam preveo na hrvatski te u prijevodu glasi:

Ivan Merz

70. obljetnica smrti 1928. - 1998.

*S tornja katedrale odjeknuo glas,
U život vječni prešao Ivan,
Mladi profesor, svima nam poznat,
Iz redova naših uzet je danas.*

*Htio je živjeti, djelovati, odgajati,
Učiti, pokazivati put k Bogu,
Ali teška, neizlječiva bolest
Zadržala na putu života.*

*Bio u ratu, studirao, učio.
Orao, Vitez Kristova Križa
Vodio orlove u Vječni Grad,
Odan Crkvi, Svetom Ocu Papi.*

*Ivan Merz - čovjek Euharistije,
Velikan žrtve, Apostolata,
Udubljen u svetu Liturgiju,
Molitvu, psalme i razmatranja.*

*Ime Ivana Merza danas znači
Program života, slobode i rada.
Njegov život - program djelatnosti
Čiste duše, božanskoga žara.*

*Njegovo tijelo leži u Bazilici,
U kojoj za života svakodnevno
Molio se i adorirao,
Sveto Tijelo Kristovo primao.*

*Sedamdeset je godina prošlo
Od prelaska u život vječni.
Ivan Merz živi u srcima ljudi
I nadu na vječnost u njima budi.*

*Ostavio duhovnu baštinu
Bogatu za buduće naraštaje.
Oduševljeni Merčevom svetošću
U život vječni želimo ući.*

*Jozef Staszkwian
Gromadka, 10. svibnja 1998.
(prijevod s poljskog jezika)*

IVAN MERZ NA INTERNETU

U povodu 70. obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza koja se navršila 10. svibnja 1998. Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza uredila je posebnu web-stranicu na Internetu posvećenu Ivanu Merzu. Na web-stranici nalazi se ukratko sve što je povezano s Merzom. Najprije su tu linkovi (veze) za druge jezike na kojima su predstavljeni kratki sažeci biografije Ivana Merza na stranim jezicima (francuski, engleski, njemački, talijanski, poljski, španjolski i mađarski). Preko hrvatskih linkova s naslovnice dolazi se do raznih poglavlja: Biografija I. Merza, O proslavi 100. obljetnice rođenja Ivana Merza, Glasilo Postulature, Vijesti iz Postulature, Doktorska dizertacija I. Merza, Put k Suncu (odabrani Merčevi tekstovi), izjave mladih o Merzu, Euharistijski pokret mladih, Uslišanja – zahvale, Literatura o Merzu itd.

Tu će se moći pronaći također i e-mail postulate, tj. adresa elektronske pošte Postulature. Ovaj posao stavljanja tekstova i materijala o Ivanu Merzu jest veoma opsežan i još nije dovršen; neprestano je u tijeku. Stoga preporučujemo korisnicima Interneta koji se zanimaju za Ivana Merza da povremeno navrate na njegovu stranicu koja se stalno usavršava i nadopunjuje. Posebno zahvaljujemo o. Željku Rakošcu, DI i ing. Darku Prokešu i njegovom poduzeću PRĚT koji su nam u tome opsežnom poslu nesebično pomogli svojim znanjem, vremenom i uslugama.

Adresa Ivana Merza na Internetu:

<http://petar.ffdi.hr/ivan-merz>

E-mail Postulature Ivana Merza:

postulat@petar.ffdi.hr

Zanimanje za Merza na Filipinima

Nedavno se na Postulaturu Ivana Merza obratio prof. Reginald D. Cruz iz Manile sa Filipina koji predaje na Maryhill School of Theology s molbom da mu se pošalju materijali o Ivanu Merzu na stranim jezicima. Svojedobno je pročitao u jednoj talijanskoj knjizi kratki sažetak biografije Ivana Merza koji ga je veoma zainteresirao budući da je Merz

laik za kojega se vodi postupak za proglašenje blaženim. Postulatura je udovoljila njegovoj želji i uputila mu sve što za sada imamo prevedeno na stranim jezicima. Prof. R.D. Cruz predaje crkvenu povijest pa se i s toga razloga zanima za Ivana Merza. Postulatura je s njime u stalnom pismenom kontaktu.

MOLITVA

EUHARISTIJSKOG POKRETA MLADIH

Nauči nas, Gospodine, da se za Te odlučujemo svakoga dana, da Ti kažemo svoj "da" u svakom našem djelu.

Daj da Te slijedimo bez straha i ljubimo iznad svega. Ti, koji si nas okupio, učini nas međusobno braćom i sestrama.

Daj da pred svima budemo svjedoci svega onoga što smo vidjeli i čuli, što vjerujemo i živimo, kako bi svaki čovjek kojega susrećemo po nama prepoznao u Tebi jedinog Gospodina.

Pomozi nam, Isuse, po zagovoru Tvoje i naše Majke Marije, sv. Ivana Evandeliste, sv. Male Terezije i Sluge Božjega Ivana Merza da budemo Tvoji vjerni prijatelji, svjedoci i apostoli. - Amen.

*(Nastavak sa 22. stranice)***Drvarski gimnazijalci o Ivanu Merzu****Tražio i našao Istinu, Dobrotu i Ljubav**

Moji dojmovi se ne mogu izreći riječima, ali mogu se pretvoriti u djela. - *Ivana Franjić, II.b*

Čovjek koji je tražio i našao Istinu, Ljubav, Dobrotu u Isusu Kristu. On je "uživao" u sv. Misi i nije, kao mnogi, prolazio kroz crkvu.

Goran Šimičević, II.b

Sretna sam što sam čula i barem malo upoznala Ivana Merza, njegova dobra djela i što pripadam istom narodu kojem je i on pripadao.

Adrijana Vrljičak, II.b

Živio s Crkvom i za Crkvu

Njegova silna zauzetost za mlade jest izraz njegove velike ljubavi, a ta ljubav nama mladima daje

snagu za život, jer mi mladi smo često zaboravljeni i često krenemo krivim putem, putem idola i njihova obožavanja, a on je svojom brigom za nas mlade pomogao da nađemo put do Boga.

Šimica Kristić, II.b

Doživio sam Ivana Merza kao čovjeka duboke molitve, čovjeka koji je živio s Crkvom i za Crkvu.

Franjo Pavlić, II.b

Svaka Ivanova riječ me je potakla na duboko razmišljanje o mojem daljnjem životu.

Dajana Martinović, II.b

Priredio: vlč. Žarko Vladislav Ošap

Uslišanja - Zahvale

Hvala sluzi Božjemu Ivanu Merzu za sve milosti i zagovor kod Gospodina za moje unuke u školi.

Baka Z.

Zahvaljujem pomoći Ivana Merza za sretno riješen stambeni problem.

Vera Valčić-Belić, Vancouver - Kanada

Sredstva informiranja o Merzu

Tijekom 1998. godine o sluzi Božjemu Ivanu Merzu objavljeni su ovi članci:

1. Mario Vidaković: Katolički laik Ivan Merz - prema oltaru. Razgovor s o.Božidarom Nagyom, postulatorom kauze Sluge Božjega Ivana Merza. - časopis Zvonik, Šubotica, br. 6, 1998., str. 4.
2. Vlado Čutura: Ili katolik ili ništa. Spomen o 70. obljetnici smrti Sluge Božjega Ivana Merza, Glas Koncila, br. 21. 24. svibnja 1998., str. 6.
3. HINA: Okrugli stol o Ivanu Merzu. Večernji list, 10.V.1998.
4. HINA: Prosvjetljena vjera katoličkog intelektualca. Svečana Euharistija u spomen na 70. obljetnicu smrti Ivana Merza. Večernji list, 11.V.1998. str.4.
5. HINA: Svečana Euharistija u spomen na 70. obljetnicu smrti Ivana Merza. Vjesnik, 11. svibnja 1998., str.2.
6. HINA: Istaknuti laik u svjedočenju Evanđelja. Svečana Euharistija u spomen na 70. obljetnicu smrti Ivana Merza. - Glas Slavonije, 11.V.1998. str. 3.
7. IKA: Ivan Merz na Internetu. - Ika, Domovinske vijesti, 30.4.1998. str. 11.
8. B.N., Ivan Merz na Internetu, Glas Koncila, br.19, 10.V.1998., str. 24.
9. Tako je govorio Ivan Merz. Hrvatsko slovo, 15. V. 1998., str. 31.
10. IKA: Nadbiskup Bozanić predvodio misno slavlje u povodu 70. obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza. - IKA, Domovinske vijesti, 14.5.1998., str. 5.
11. D.K.: Proslavljen Merzov dan. 70. obljetnica smrti sluge Božjega Ivana Merza. Križ, br.3, 1998. str.17.
12. Pobjeda nad tužnom oholosti. Propovijed zagrebačkog nadbiskupa msgr.Josipa Bozanića na euharistijskom slavlju u Zagrebu, Bazilika Srca Isusova prigodom 70. obljetnice smrti Sluge Božjega Ivana Merza. - MI, Glasilo katoličke mladeži, br. 6, 1998., Prilog MI-Zbor, br. 5, str. 24.
13. RYCERZ KRZYŻA BIALEGO - VITEZ BIJELOGA KRIŻA. God.6 br. 1,2,3. - Izd. Jozef Staszko-wian, Legnica, Gromadka, Poljska.
14. Dovořena pozicija Ivana Merza. - Glas Koncila, br.37, 13.IX.1998., str.4.
15. D.Milošević i S.Najman: Hrvatsko Pjevačko Društvo "Katančić" nastupilo u Vatikanu na obljetnici dr.Merza. - Valpovački Godišnjak br. 2, 1997., str. 15.-17.

IVAN MERZ

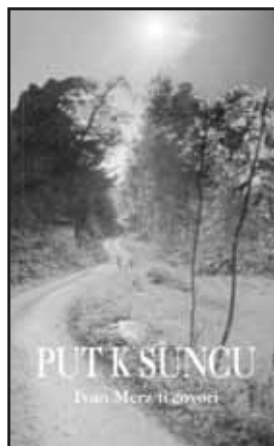
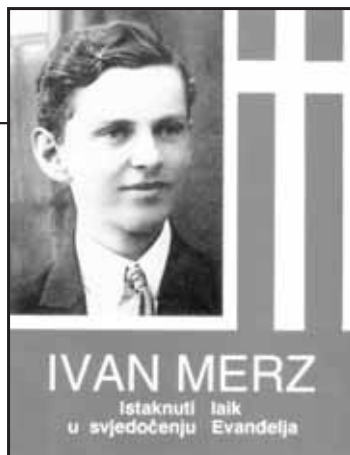
**L'INFLUENCE
DE LA LITURGIE
SUR LES ÉCRIVAINS FRANÇAIS**

**Ivan Merz: L'INFLUENCE
DE LA LITURGIE SUR
LES ÉCRIVAINS
FRANÇAIS** (UTJECAJ
LITURGIJE NA
FRANCUSKE PISCE).
Doktorska disertacija Ivana
Merza (na francuskom).

Izdavač: Filozofski fakultet
Sveučilišta u Zagrebu i
Postulatura Ivana Merza,
Zagreb 1996. str. 304. **Prvi
svezak Sabranih djela
Ivana Merza.**

**KNJIGE ZA
UPOZNAVANJE
SLUGE BOŽJEGA
IVANA MERZA
I NJEGOVE
DUHOVNE BAŠTINE**

**Božidar NAGY: IVAN MERZ -
ISTAKNUTI LAIK U
SVJEDOČENJU EVANĐELJA.** Izd.
Postulatura I. Merza, Zagreb. 1996.
str. 56. - Kratka biografija Ivana
Merza objavljena pod naslovom
kako ga je Papa Ivan Pavao II.
nazvao u Zagrebu prilikom svoga
pohoda Hrvatskoj. Prikladna za sve
one koji žele imati kratak pregled
Merčeva života.

**Ivan MERZ: PUT K SUNCU, Ivan
Merz ti govori,** Izd. Postulatura
I. Merza, Zagreb 1993., str. 232. -
Odabrani tekstovi Ivana Merza iz
njegove bogate duhovne baštine.
Najljepše misli koje je zapisao
nadahnut Duhom Božjim.
Izvanredni tekstovi za meditaciju.

Knjige se naručuju
na adresi:

POSTULATURA
IVANA MERZA

31000 OSIJEK

Kard. A. Štepinca 27

NASMIJANO LICE
Biografija
Marice Stanković
Đakovo, UPT, 1990.
str. 144

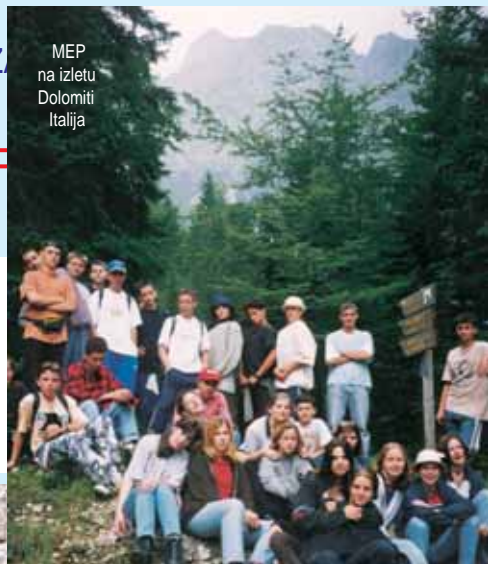

MLADE @ EUHARISTIJSKOG P U GODINI 1998.

MEP
na izletu
Dolomiti
Italija

Mladi članovi MEP-a iz Slavonije sudjelovali su zajedno s mladim Talijanima iz Trsta, članovima istog Euharistijskog pokreta na ljetnoj (koli) u srpnju 1998.g. u Dolomitima u Italiji, u mjestu Lorenzagu. U isto vrijeme Sveti Otac Papa Ivan Pavao II. ondje je provodio svoj odmor. Susret s Papom bio je vrhunac ljetovanja.

Članovi hrvatskog MEP-a i talijanskog MEG-a u Dolomitima u srpnju 1998. na planinarenju. Odlazak prema svratištu »Giàf«.

Sveti Otac Ivan Pavao II. na odmoru u Dolomitima, na sjeveru Italije.

Pred paviljonom MEJ-a u Lurdu

Mlade Euharistijskog pokreta iz Hrvatske sudjeluje na Euharistijskoj procesiji prigodom hodoašja u Lurdu u srpnju 1998.

Hodoašje u Lurdu

Prigodom hodoašja u Lurdu u srpnju 1998. članovi MEP-a iz Hrvatske posjetili su paviljon MEJ-a (francuskog ogranka Euharistijskog pokreta) i pred njim su se fotografirali zajedno s francuskom braćom i sestrama, članovima istoga pokreta s kojima su se prijateljili.

Mladi Francuzi i Hrvati, članovi Euharistijskog pokreta na taboravanju u Pirinejima (Francuska) u srpnju 1998.

Časovi sabranja, duhovnosti, zajedničke molitve i zajedničke liturgije sastavni su dio pedagogije Euharistijskog pokreta. Na slici: jedna od svećanih liturgija MEP-a u Svetištu Srca Isusova u Osiijeku 1998.g.